

Programació

Departament d'Anglès

EOI de Benicalap

2020/2021

ÍNDIX

1.INTRODUCCIÓ	p. 3-6
1.1. Justificació de la programació	p. 3
1.2. Marc legislatiu	p. 3-4
1.3. Contextualització	p. 4-6
2. MEMBRES DEL DEPARTAMENT D'ANGLÈS	p. 7-8
3. METODOLOGIA	p. 8-18
3.1. Consideracions metodològiques	p. 8-11
3.2. Desenvolupament de les competències estratègiques	p. 11-12
3.2.1. Estratègies d'expressió oral i escrita	p. 12-13
3.2.2. Estratègies de comprensió oral i Escrita	p. 13-14
3.2.3. Estratègies d'interacció oral i escrita	p. 14
3.2.4. Estratègies de mediació i plurilingües	p. 14-15
3.2.5. Estratègies d'aprenentatge	p. 15-16
3.3. Actituds	p. 16-17
3.4. TIC i Mediació	p. 17-18
3.5. Adaptacions metodològiques del tercer trimestre	p.18
4. CURRÍCULUM BÀSIC PER NIVELLS: OBJECTIUS, COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	p. 18-130
4.1. Aspectes comuns del currículum	p. 18-101
4.1.1. Nivell Bàsic A2	p. 18-38
4.1.2. Nivell Intermedi B1	p. 39-58
4.1.3. Nivell Intermedi B2	p. 58- 80
4.1.4. Nivell Avançat C1	p. 80-101
4.2. Continguts Lingüístics	
4.2.1. Nivell Bàsic A2	p. 101-106
4.2.2. Nivell Intermedi B1	p. 107-116
4.2.3. Nivell Intermedi B2	p. 116- 121
4.2.4. Nivell Avançat C1	p. 121-130
5. AVALUACIÓ: CRITERIS, INSTRUMENTS, TIPUS D'AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ, ACTIVITATS DE REFORÇ I AMPLIACIÓ	p. 130- 138
5.1. Introducció	p. 130-133
5.2. Proves de nivell	p. 133
5.3. Avaluació: alumnat oficial	p. 133-136
5.3.1. Avaluació final 1A2, 1B1, 1B2 i 1C1	p. 136-137
5.3.2. Avaluació final 2A2, 2B1, 2B2 i 2C1	p. 137
5.4. Avaluació: alumnat lliure	p. 137
5.5. Activitats de reforç i ampliació	p. 138
6. FORMACIÓ DEL PROFESSORAT	P.138-139
7. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT	p. 139

ANNEXOS.....	p. 139-146
I. Activitats extraescolars i culturals.....	p. 140
II. Llibres de texts per al curs 2019/2020 i altres recursos didàctics.....	p. 140-145
III. Mediateca lingüística: foment de la lectura.....	p. 146

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Justificació de la programació

La programació didàctica del **Departament d'Anglès** es redacta amb la finalitat de servir com a instrument de planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge. Així mateix, servirà de guia tant pels professors en la seua pràctica docent com per a l'alumnat, ja que en aquesta es detalla el currículum dels diferents nivells impartides en aquesta escola.

1.2. Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: bàsic, intermedi i avançat.

Legislació general

- Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- Reial Decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- Reial Decret 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum de les ensenyances d'idiomes de règim especial regulades per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

Organització i funcionament

- Resolució de 19 de juliol de 2019, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2019-2020.
- Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- Ordre 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Curriculums

- Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.

- Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

Resolució de 4 de maig de la Secretaria Autonòmica d'Educació i Formació Professional per la qual s'estableix el marc i les directrius d'actuació a desenvolupar durant el tercer trimestre del curs 2019-2020 i l'inici del curs 2020-2021, davant la situació de crisi ocasionada per la COVID-19.

- Circular 7/2019 de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme relativa a l'avaluació de l'alumnat oficial a les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2019/20.
- Ordre de 31 de gener de 2008 de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula l'avaluació i promoció de les ensenyances d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana (DOCV 19.02.2008)
- Ordre 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.
- Reial Decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.
- Decret 183/2013, de 5 de desembre, del Consell, pel qual es procedeix a l'adequació normativa en l'àmbit educatiu pel que fa a la realització de proves extraordinàries d'avaluació i sessions d'avaluació extraordinàries.

1.3. Contextualització

S'impartiran els nivells **A2, B1, B2, i C1** que consten de dos cursos cadascun . Aquests cursos són equivalents als següents nivells en el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües (MCER). Els cursos presencials tenen una duració de 120 hores:

• Nivell A2

1r Curs (1A2)

2n Curs (2A2) Certificat de Nivell Bàsic A2

• Nivell B1

1r Curs (1B1)

2n Curs (2B1) Certificat de Nivell Intermedi B1

• Nivell B2

1r Curs (1B2)

2n Curs (2B2) Certificat de Nivell Intermedi B2

• Nivell C1

1 curs (1C1)

2n Curs (2C1) Certificat de Nivell Avançat C1

Al final de tots els nivells es farà una **Prova de Certificació**. Aquestes proves de Certificació vindran donades des de Conselleria i seran úniques. Això vol dir que la mateixa prova es farà indistintament en totes les Escoles de la Comunitat Valenciana el mateix dia i estarà dirigida a tots tipus d'alumnes: oficials i lliures.

Com a novetat, en finalitzar el curs 2020-2021, l'alumnat que ha cursat 2A2 podrà promocionar a 1B1 sense haver de realitzar la prova de certificació abans esmentada. Per poder promocionar, podrà fer-ho amb les qualificacions de totes les proves realitzades durant el curs, sempre que la mitjana siga del 65% o superior. L'alumnat que resulte APTE/A obtindrà el certificat corresponent al nivell A2.

D'altra banda, l'alumnat del segon curs de B1 que vulga promocionar sense la necessitat de realitzar la prova unificada de certificat, ho podrà fer si la recollida de totes les notes d'avaluació contínua al llarg del curs resulten en totes les activitats de llengua aprovades, el resultat de les quals es pondera en una mitjana igual o superior al 60%. Tot i així, l'alumnat que promocióne sense haver realitzat la prova unificada de certificat, no obté el certificat del nivell B1.

L'EOI de València-Benicalap ofereix **cursos formatius específics** per a la pràctica d'activitats de llengua, la majoria dels quals se centren en la pràctica de la producció i coproducció de textos orals. Aquests cursos anomenats formatius tindran una durada de 60 hores lectives anuals, distribuïdes en dos dies a la setmana d'una hora cada dia. Aquestes classes tenen una duració de 55 minuts. Els alumnes interessats en aquests cursos hauran d'acreditar, en general, els requisits especificats per a cada curs en particular). Només en el cas que queden vacants disponibles, s'oferirien a alumnes ja matriculats oficialment a l'escola. Aquests cursos estan destinats específicament als alumnes que vulguen reforçar les seues competències orals o bé

completar els seus estudis d'anglès en un determinat nivell per tal de revisar, reforçar i consolidar la seua preparació a nivell acadèmic i / o professional. La ràtio d'aquestes classes serà de 16 alumnes màxim per destreses orals i 20 per a la resta de específics.

ASSISTÈNCIA I PUNTUALITAT: Tant l'assistència a classe com la puntualitat de l'alumnat oficial presencial és **obligatòria** (Decret 39/2008 de 4 d'abril i Resolució de 10 de juny de 2014).

RENÚNCIA: Segons l'*Ordre de 31 de gener de 2008* l'alumnat podrà sol·licitar al centre la renúncia de matrícula. N'hi ha dos tipus: no justificada (fins al 30 de gener de 2020) i justificada en els terminis i condicions establerts per el Consell Escolar del centre. Les renúncies, en cas de ser autoritzades, no es computaran a efectes de permanència màxima en el nivell. L'alumnat amb renúncia no justificada haurà de sotmetre's novament al procés d'admissió. En cas de renúncia justificada, l'alumnat podrà reincorporar-se als seus estudis en el curs següent al qual haja sigut acceptada la renúncia, matriculant-se en el primer període de setembre, abans del sorteig per a l'alumnat preinscrit.

REPETICIÓ DE CURS: L'alumnat disposa de 4 anys per a completar els seus estudis en cada nivell. En els nivells C1 i C2 disposen de 2 anys en cada nivell. Així les coses, seguint la *Resolució del 4 de maig*, el nombre d'anys màxim per cursar els diferents nivells de llengua s'amplia a un més per a l'alumnat oficial matricular en el curs 2020-2021.

PERMUTES: Tant sols s'admeten canvis d'horari si la persona interessada troba un altre/a alumne/a que vulga permutar la seua plaça. Les permutes es formalitzaran en secretaria. Als taulers d'anuncis del centre hi haurà un espai habilitat a tal efecte.

2. MEMBRES DEL DEPARTAMENT D'ANGLÉS

El Departament d'Anglès de l'EOI València-Benicalap compta amb un claustre de vint-i-tres professors i professores, la docència dels i les quals té lloc entre la seu a l'IES Benicalap, i les diferents seccions d'Alboraia (al Centre Cívic Canonge Julià), Sant Llorenç (a l'IES Rascanya) i Mislata (a l'IES Molí de Sol).

La distribució del professorat, juntament amb els cursos que imparteixen i les funcions que desenvolupen -si escau- es mostra de la forma següent:

PROFESSORAT	CURSOS i FUNCIONS
BENICALAP	
Beltran Asensi, Joan	Director 1B2
Lozano González, Helena	Sub-Directora 2B1
Martín Martínez, Cristina	Secretària 2C1
López Manresa, Antonio	Cap d'estudis 1B1
Bazal Chacón, María	Coordinadora B1 1A2/2B1
Moreno Angulo, Elena	Coordinadora B2 1B2/2B2
Algarra Carrasco, M ^a Cristina	Coordinadora C1 2A2/2C1
Pastor, Verónica	Coord. formació 1C1/2B2
Larrayoz Benito, Aingeru	1A2/2B1
Andreu González, M ^a del Mar	Cap de departament 1C1/1B1
Ramón-Car Mayordomo, Mireia	Coordinadora TIC 1C1/1B2
Darriba, Tania	1A2/2C1
Sill Carrascosa, M ^a Asunción	2A2/1C1
Tarazona Parejo, Inmaculada	1B1
González Lara, Encarna	1C1/2B2
ALBORAIA	
Peña Gutiérrez, M ^a Victoria	2A2/1B1/1C1
Requena Sáez, Luisa	1B2/2B2
Pérez Montalvo, Gabriela	Cap de secció 1A2/2B1
SANT LLORENÇ	
Biosca Taronger, Assumpta	Cap de secció 2B1/1B2
Alonso Mislata, Natalia	2B2/1C1
Ros Castillo, Lara	Coordinadora A2 1A2/2A2/1B1
MISLATA	

Villagrán Chicote, Aurelia I	2B1/2B2
Pilar Madrid, Gilr	2A2/1B1/1C1

3. METODOLOGIA

3.1. Consideracions metodològiques

En les classes es prioritza l'**enfocament comunicatiu**, és a dir, la capacitat de reconèixer i produir llenguatge que no sols siga correcte, sinó també apropiat a la situació en què s'usa. El fi és ajudar l'alumne a adquirir el grau adequat de competència en quatre destreses: comprensió oral, comprensió escrita, expressió oral i expressió escrita. Esta perspectiva implica aprendre usant la llengua per als fins per als que s'utilitza normalment; no n'hi ha prou amb realitzar actes de parla o activitats de llengua aïlladament --insisteix el MCRE-- sinó que és necessari que estos s'integren en un context social més ampli, en una tasca, per a adquirir ple sentit.

A causa del **caràcter** eminentment **pràctic** de les sessions, la participació de l'alumne en classe és essencial. No obstant això, a més de les activitats comunicatives, també es prestarà atenció a la gramàtica, el vocabulari i la pronunciació de l'anglès, així com a aspectes culturals i sociolingüístics d'interés. Per descomptat, la llengua anglesa serà el vehicle de comunicació en l'aula.

Pel que fa a competències més generals, es pot assumir que l'alumnat d'ensenyances especialitzades posseeix el coneixement general del món que precisa tant per a l'aprenentatge com per a la comunicació. Tanmateix, el desenrotllament d'habilitats socioculturals requereix un coneixement de les cultures associades amb els idiomes objecte d'estudi que l'alumne pot no tindre i que ha d'adquirir, també a través de tasques en què s'utilitzen materials autèntics, adaptats a cada un dels nivells, que li permeten entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió. D'altra banda, la competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés del qual ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó estratègies d'aprenentatge adequades per a la formació autònoma, així com actituds positives cap al procés d'ensenyança-aprenentatge.

S'haurà d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'este apartat en l'aprenentatge d'una llengua, en el que un bon establiment de les estratègies ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma. Atès que les tasques, i totes les activitats relacionades amb elles, se centren fonamentalment en l'alumne i en la seua actuació, el paper del professor serà el de

presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la mera correcció formal. S'haurà de recordar que els errors de l'alumne són inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguin sistemàtics o interferisquen en la comunicació. Açò no exclou en absolut una anàlisi dels dits errors a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore. Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en què es parla la llengua objecte d'estudi, fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se, augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i desenrotllen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

D'acord amb tot el que s'ha dit, l'ensenyança dels idiomes atindrà als següents principis metodològics:

a. Els objectius declarats se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.

b. El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-li respecte a esta i indicar-li com poden desenrotllar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

c. D'acord amb els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en situacions de comunicació real, és a dir; activitats de comprensió, producció, interacció i mediació a través de tasques que impliquen aquestes activitats.

d. Les característiques de les tasques a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.

e. Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa al mateix, en la mesura que siga possible.

f. Les classes s'organitzaran de manera que s'emfatitze la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a això, és important que l'ambient de la classe ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès.

g. Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat puga trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a assolir els objectius establits.

h. La introducció de les TIC en l'ensenyança d'idiomes ha suposat una fita molt important i eficaç per a l'ensenyança/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, al seu torn, han facilitat la comunicació i intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

L'aprenentatge es basarà en tasques dissenyades a partir dels objectius específics, en la realització de les quals, l'alumnat haurà d'adquirir uns coneixements formals (desglossats en l'apartat de competència gramatical i lexico-semàntica), aprendre a utilitzar uns procediments discursius (desenrotllats en la competència pragmàtica i funcional) i unes estratègies de planificació, execució, control i reparació que es detallen a continuació. Tot això permetrà a l'alumnat comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació.

El professor haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a tal fi, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Pel que fa a competències més generals, l'alumnat ha d'adquirir - a través de tasques en què s'utilitzen materials autèntics - un coneixement de les cultures associades amb els idiomes objecte d'estudi. A més a més, caldrà desenvolupar en l'alumne estratègies d'aprenentatge adequades per a la formació autònoma, així com actituds positives cap al procés d'ensenyament-aprenentatge. En aquest context el paper del professor serà el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, tot valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la mera correcció formal. S'haurà de recordar que els errors de l'alumne han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició. Això no exclou en absolut una anàlisi d'aquests errors car l'alumne haurà de reflexionar sobre la seua situació per a arribar a millorar-la.

Les experiències d'aprenentatge que presentarà el professor intentaran estimular l'interès, fomentar la confiança, augmentar la motivació i desenvolupar l'autonomia de l'alumne. Les activitats, així com els mètodes i els materials hauran de ser pròxims a situacions de comunicació real i tindran com a objectiu l'ús efectiu de l'idioma. Cada professor usarà la metodologia que consideri més convenient, sempre i quan es presenten i practiquen els continguts i destreses que porten al alumne a assolir el nivell requerit d'acord amb el curs en què està matriculat i en compliment de la present programació.

L'objectiu prioritari de l'ensenyament de l'anglès és desenvolupar la competència comunicativa, és a dir, la capacitat de reconèixer i produir el llenguatge que no només és correcte, sinó també adequat a la situació en què s'utilitza. Per això, ***la llengua anglesa serà el vehicle de***

comunicació a l'aula en tot moment, quedant la llengua materna per situacions puntuals d'aclariment o explicació de conceptes lingüístics més complexos en els nivells més bàsics.

Deuen ser les necessitats de l'alumnat les que aconsellen la utilització de diferents recursos i estratègies. Segons aquesta orientació, els alumnes han de ser els protagonistes del seu aprenentatge. Es tendirà a organitzar les classes de forma que es facilite la sociabilitat, la interacció entre els alumnes, la motivació cap a l'aprenentatge i l'augment del temps d'actuació de l'alumne i de comunicació real. El professor passa a ser presentador, informador, animador i avaluador de l'activitat; no es limitarà a la correcció d'errors sinó que observarà les dificultats col·lectives i individuals. Els professors desenvoluparan les classes de manera que es fomenti la cooperació i autonomia de l'alumnat. És responsabilitat del docent ampliar, completar i consolidar aquest procés d'aprenentatge de manera autònoma fora de l'aula. L'ensenyament serà cíclic i acumulatiu. Partint de la prioritat de la llengua parlada en la vida real, s'adaptarà equilibradament a tots els aspectes d'entesa i producció oral i escrita. La gramàtica s'introduirà i consolidarà de forma aplicada a la pràctica de les destreses sempre que siga possible, en funció de les necessitats del procés d'aprenentatge de la llengua.

A l'hora de programar unitats didàctiques s'han de tenir en compte aspectes com ara la motivació, la previsió de la tasca final i els passos necessaris per a realitzar-la, la temporització, els objectius d'aprenentatge, els continguts, l'avaluació, l'autoavaluació i els materials que caldrà fer servir.

3. 2. Desenvolupament de les competències estratègiques

És fonamental que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaços i personalitzats. El professor haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja utilitza en la seua llengua i a desenvolupar altres de noves. Per a fer això, serà també imprescindible el foment de l'autoaprenentatge. Aquestes estratègies podran o no ser directament avaluable.

3.2.1. Estratègies d'expressió oral i escrita

Planificació

- Determinar els requeriments de la tasca i avaluar els propis coneixements i recursos lingüístics per al seu desenvolupament.
- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, etc.)
- Planificar el missatge amb claredat, tot distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, context i canal, planificant el registre, estructura de discurs, etc. apropiats en cada cas.

- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.)

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència.
- Reajustar la tasca després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Aprofitar els coneixements previs.
- Provar noves expressions i, en general, ser capaç d'adoptar certs riscos sense bloquejar la comunicació.
- Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de la comunicació.
- Compensar les carències lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Realitzar hipòtesi basada en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.
- “Estrangeritzar” paraules de la seua llengua materna.
- Modificar paraules de significat paregut.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.
- Usar sinònims, quasi-sinònims o antònims.
- Ajustar o aproximar el missatge (fent-ho més simple o menys precís, etc.)

Paralingüístics (textos orals)

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Seguiment,(auto)avaluació i correcció

- Realitzar (per als textos orals) un seguiment de l'efecte o èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i modificar-lo si cal.
- Corregir el text durant l'execució.
- En l'expressió oral, gravar-se per tal de prendre consciència de les dificultats.
- En l'expressió escrita, rellegir el que s'ha escrit per tal d'adonar-se dels errors i reescriure el text.
- Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultats observades.

3. 2. 2. Estratègies de comprensió oral i escrita

Planificació

- Repassar què sabem sobre el tema.
- Identificar el tipus de text o discurs.
- Decidir per avançat a què es prestarà atenció: al sentit general o a la informació específica.
- Realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit.
- Usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.)
- Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment, malgrat no entendre cadascun dels elements.

Execució

- Deduir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context.
- Distingir entre idees principals i secundàries d'un text.
- Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que assenyalen tal estructura i servint-se d'ella per a facilitar la comprensió.
- Subratllar o prendre notes per a aconseguir una millor comprensió del text.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.
- Assenyalar allò que no s'ha comprés.
- Demanar aclariments, si cal.

3. 2. 3. Estratègies d'interacció oral i escrita***Planificació***

- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.) o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.), adequats a l'activitat.
- Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar la activitat.

Execució

- Fer ús de procediments per a començar, continuar o acabar una conversa.
- Resoldre dubtes o bloquejos en la comunicació.
- Referir-se amb claredat al missatge emès per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita).
- Cooperar amb l'interlocutor per tal de facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.
- Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Efectuar les repeticions, aclariments i correccions necessàries.

3. 2. 3. Estratègies de mediació i plurilingües

Mediació

La mediació es quan l'usuari està actuant com a canal de comunicació entre dos o més persones que - per un motiu o un altre - no es poden comunicar directament. Les activitats de mediació són:

- Traducció informal de frases o textos, parlats o escrits, amb fins comunicatius o aprenentatge.
- Resumir la idea o idees principals d'un text escrit en llengua estàndard i basat en temes generals.

Els textos que hauran de ser utilitzats per a les activitats de mediació han d'adequar-se a les característiques enunciades en la definició i objectius segons el nivell. Aquestes activitats s'integraran en la pràctica de les quatre destreses i les competències, i comportaran el desenvolupament de les estratègies següents:

- Comprendre adequadament el text (oral o escrit) que serveix de base a la mediació, percebent el seu tema, significat i estructura fonamental.
- Per a aconseguir una millor comprensió del text que serveix de base a la mediació utilitzarem les eines que calguen, com el subratllat, anotacions, etc.
- Usar adequadament els recursos necessaris (ús d'un diccionari, obtenció d'ajuda, etc.) per a la realització de l'activitat.
- Distingir entre idees principals i secundàries.

Plurilingües

- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i - si és el cas - d'altres llengües.
- Deduir les normes gramaticals i d'ús, i el significat de paraules o frases de la llengua estrangera per analogia amb les de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

3. 2. 4. Estratègies d'aprenentatge

Moltes estratègies poden formar part ja de la forma conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; les farem servir intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge de l'anglès.

Estratègies metacognitives

- Comprendre la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua.
- Comprendre els objectius de les diferents activitats.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.

- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenvolupar un estil d'aprenentatge i tècniques d'estudi i treball personals.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola, i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les TICS.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge.
- Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes de paraules o conceptes clau, subratllar i fer resums.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant tècniques de memorització i organització personals, organitzar i classificar paraules, per exemple, mitjançant mapes conceptuals.
- Utilitzar el llenguatge après a mesura que s'adquireix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interès per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip (*pairwork, group work...*)

3.3. Actituds

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenvolupament d'actituds positives. Les actituds no seran directament avaluable.

Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, tot valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres cultures.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

- Valorar una llengua com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.
- Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, tot responsabilitzant-se d'aquesta autonomia.
- Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.
- Valorar la competència plurilingüe.

Desenvolupar actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.
- Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.
- Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.
- Tractar de reduir els impediments psicològics (estrès, por al ridícul, timidesa, etc.) que obstaculitzen la comunicació.
- Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
- Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no-lingüístics) a l'abast del parlant.
- Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

- Desenvolupar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

3.4. TIC i Mediació

El concepte de mediació pren cada vegada més rellevància a les EOIs del territori de la Comunitat i també a nivell estatal. El Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, ja estableix mesures per tal que les escoles oficials comencen a prendre consciència d'una competència que, tot i que no és del tot nova, pren cada vegada més importància.

La **mediació lingüística** va més enllà de la traducció o la interpretació, ja siga d'un text escrit o oral. El que es pretén és potenciar i desenvolupar la capacitat de l'emissor en relació amb parafrasejar, canvi de registre, referències culturals, llenguatge no visual, etc. Aquesta competència fa referència a les estratègies i els recursos de què disposa l'emissor per tal que el missatge arribe al o la destinataris d'una forma efectiva.

Com que encara no hi ha legislació vigent en matèria d'avaluació de l'esmentada competència a data de l'elaboració d'aquesta programació didàctica, el claustre de professors de l'EOI València-Benicalap assistirà a formacions presencials i en línia relacionades amb la mediació durant el curs acadèmic, així com a jornades i intercanvi d'experiències que propose al conselleria en matèria d'educació.

D'altra banda, l'equip docent d'aquest centre sí que disposa d'una pràctica activa i potent de l'ús de les TIC dins i fora de l'aula. El professorat és conscient de la multiplicitat de recursos, oferta i estratègies que ens aporten les noves tecnologies per a l'aprenentatge, l'avaluació i la promoció de l'ensenyament de llengües. Per eixa raó, i a més d'assistir a cursos, xerrades i formacions diverses relacionades amb l'ús de noves tecnologies, i també d'estar pendents de l'actualitat de les TIC en la didàctica de llengües, el claustre també té un important compromís en fer i rebre formació.

Com a novetat, molts i moltes professors començaran a utilitzar plataformes virtuals que la conselleria en matèria d'educació acaba d'incorporar (Aules), per tal de gestionar l'autoavaluació, seguiment i autonomia de l'aprenentatge de l'alumnat del centre.

3.5. Adaptacions metodològiques

Així les coses, les circumstàncies del curs vigent, especialment pel que respecta al tercer trimestre, les directrius metodològiques a què el professorat de les Escoles Oficials d'Idiomes està habituat s'han vist alterades per l'estat d'emergència. Com que les sessions didàctiques no s'han pogut realitzar de forma presencial des del 13 de març, el professorat de l'Escola ha adaptat la capacitat pròpia per aconseguir seguir oferint un ensenyament eficaç a l'alumnat. Per

això, es farà un seguiment de docència setmanal per garantir que el nombre d'hores i el seguiment de la docència, així com la seqüenciació de la programació del Departament s'estableixen de forma correcta, juntament amb la coordinació del professorat amb les corresponents coordinadores didàctiques.

4. CURRÍCULUM BÀSIC PER NIVELLS: OBJECTIUS, COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

4.1. ASPECTES COMUNS DEL CURRÍCULUM

4.1.1. NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervenir entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguén expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent. Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques han de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos han de versar principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians.
- Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari ha de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos han d'anar acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i han de referir-se a la vida quotidiana.

- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos han de referir-se principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta.
- Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill.
- Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat.
- Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els temes i el textos siguen concrets i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitze lentament i amb claredat.
- Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faça de manera lenta i clara amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació predictable, com per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., tasques quotidianes i peticions que s'hagen de dur a terme.

- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2. Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fòrmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;
- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar;
- donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar;
- interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

1.3 Criteris d'avaluació

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats

breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en puga tornar a escoltar les parts més difícils.

- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com, per exemple, persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.

- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com, per exemple, explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre-hi, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2. Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;

- concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica;
- adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.);
- localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.);
- expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.3. *Criteris d'avaluació*

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i emprà els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.

- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entès, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1. Objectius

- Comprén textos breus i senzills, com, per exemple, cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com, per exemple, anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com, per exemple, carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com, per exemple, cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments. Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.
- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interès personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprén una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguen detalls impredecibles.

- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com a ordres simples, p. e., Preneu-lo abans de les menjades o No en prengueu abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci o animals).
- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predictable (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2. Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;

- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú; saludar, donar la benvinguda; acomiadar; convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);

- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuals; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3. *Criteris d'avaluació*

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. **Activitats de producció i coproducció de textos escrits**

4.1. *Objectius*

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriguen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responenent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).

- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.
- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

4.2. Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;
- concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica;
- identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3. Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i emprant mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1. Objectius

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com, per exemple, etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguin aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.

- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2. Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.
- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3. Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o quan hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

4.1.2. NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versin sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius.

Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a una velocitat normal (p. e. durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xerrades o conferències breus i senzilles que versin sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estigui articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.
- Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que se'n pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seva presència, sempre que el tema sigui conegut i el discurs estigui articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi hagi interferències acústiques i que els interlocutors parlin amb claredat, a poc a poc i directament, evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguin disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presència, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estigui ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un ús gaire idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en què es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i pronunciïn amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en què els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes

socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments. Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius.

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat que vagin acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o de l'interès o l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguin explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients

sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que hagi de demanar que les hi repeteixin si es parla amb rapidesa.

- Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per fer una reclamació o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en què es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es narren històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i s'invita altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i es justifiquen de manera senzilla opinions i plans.
- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un tema nou), encara que es depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que comporten un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repeteixin, se n'aclareixin o se n'elaborin els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i

valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas. – Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p.e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- la manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació.

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals de les funcions esmentades i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per cercar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos

- simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que a vegades tendeixi a concentrar-se en la mateixa producció i dificulti la participació de l'interlocutor, o mostri algun titubeig a l'hora d'intervenir quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometi errors importants, o hagi d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, i en aquest cas recorri a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que sigui evident l'accent estranger, o cometi errors de pronunciació sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius.

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulin el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.

- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en què s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).
- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o de l'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals.

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius.

Comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. correspondència > carta comercial); la (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

- l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau])
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i velocitat de lectura.

- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius.

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un curriculum vitae breu, senzill i ben estructurat, en què s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en què s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xerrada senzilla, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli de manera simple i s'articuli amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o de l'interès propi, i en què es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguin aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes

que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.

- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics.

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació,

argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

- l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició); – el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- la manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació.

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per organitzar la informació o les idees.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts hagi d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e. ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius.

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlin a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre

que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti i que els participants parlin a poc a poc, articulin amb claredat i facin pauses freqüents per facilitar la interpretació.

- Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguin escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals.

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.

- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

4.1.3. NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu

específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1. Objectius.

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb tot detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.
- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xerrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guiïn la comprensió.

- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.
- Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seves actituds i els arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]; – l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius.

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.

- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumpptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seves idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- Sortir-se'n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja sigui cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seva postura i les seves expectatives, i desenvolupant la seva argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagin sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; fent hipòtesis i responent a aquestes; tot això, sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i remarcant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda o bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seves opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempeió i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació

2.2.6 Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empreudoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació.

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència

intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faci sense esforç per part seva o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna rellicada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que hagi de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li noti gaire que està cercant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faci amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius.

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del camp d'interès o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o de l'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en què es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o de l'interès propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius.

Comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius.

- Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuais i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es remarca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació detallada, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.
- Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en un format convencional, en què s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre línies d'actuació futures o possibles.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics.

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebut el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas. – Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. correspondència > carta formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació

4.2.6 Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empreudoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació.

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se

apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.

- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduixin a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pugui manifestar influència de la/ les seva/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius.

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seves opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p.e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals.

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

4.1.4. NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits

esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius.

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.
- Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees sigui només implícita.
- Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2 Competència i continguts estratègics.

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3 Competència i continguts funcionals.

- Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar

condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

1.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

1.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla).
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació.

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileces pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessiti confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'hagi de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius.

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, gairebé sense esforç, usant una certa entonació per transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan sigui necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.
- Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estigui disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.
- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tractin de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faci un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions

pròpies amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracti de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics.

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facin imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3 Competència i continguts funcionals.

- Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

2.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics.

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3 Criteris d'avaluació.

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e. utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adoni, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pugui cometre reliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es noti que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa. Relaciona amb destresa la seva contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seves intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació flueixi sense dificultat. Planteja preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius.

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).
- Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2 Competència i continguts estratègics.

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3 Competència i continguts funcionals.

- Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

3.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació.

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.

- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que a vegades pot ser que necessiti consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius.

- Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracti de temes de la seva especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.
- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa,

aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.

- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2 Competència i continguts estratègics.

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole:

aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

4.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics.

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics.

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació.

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir

diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.

- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seves afirmacions i opinions d'acord amb les seves diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que reliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de reliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius.

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.
- Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en

situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.

- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguin estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.
- Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).
- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.
- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

5.2 Competència i continguts interculturals.

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

5.3 Criteris d'avaluació.

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtils implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra

amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

4.2. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS

4.2.1. NIVELL BÀSIC A2

GRAMÀTICA

Oració

- Oració declarativa: oracions amb verbs atributius (*seem, look*). Respostes curtes en els temps verbals del nivell.
- Oració exclamativa: interjeccions més usuals i combinacions de *what* seguit de sintagma nominal i *how* seguit de sintagma adjectiu (*Oh, dear! What a pity! How wonderful!*).
- Oració imperativa afirmativa i negativa amb inclusió del parlant: *let's / let's (+ not)* seguit d'infinitiu sense *to*.
- Oracions compostes adverbials en l'expressió de relacions lògiques amb les conjuncions més freqüents: temporals de simultaneïtat (*when, while*), finalitat (*to*), concessió (*although*), consecució (*so*), expressió de la condició amb *if* en condicionals dels tipus 0 (veritats

universals) i 1 (possibilitat), expressió del resultat (*He was so tired that he fell asleep*), iniciació a l'expressió de la comparació (*She is shorter than I was at that age; It is not as expensive as I thought*).

- Oracions compostes de relatiu: introducció a les oracions especificatives de persona, objecte, lloc i temps.
- Introducció a les oracions compostes substantives d'objecte directe amb verbs d'opinió i de llengua més freqüents (*She said she wanted to come*).
- Introducció a l'el·lipsi en l'oració composta: ús d'auxiliars.

Nom

- Classes: comuns: comptables i incomptables. Contrast amb les llengües oficials de la Comunitat Valenciana. Substantius incomptables més comuns que difereixen respecte a aquestes (*mobles-furniture; consell-advice*).
- Modificació del substantiu mitjançant oracions de relatiu especificatives senzilles (*It is something that...; An actor is a person who...; This is the town where...; Monday is the day when...*).
- Altres categories gramaticals en funció de sintagma nominal (formes verbals en -ing, infinitius, adverbis, adjectius, etc.).

Pronom

- Personals: introducció a l'el·lipsi del pronom en funció de subjecte (*Love that song*). Introducció a l'ordre de paraules en el seu ús com a complement de verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs).
- Possessius.
- Substitutius: ús de *the one / ones (the red ones)*.
- Indefinits més freqüents (*some, any, much, many*) i indefinits compostos de *some-, any-, no-, every* amb *-body, -one, -thing*. Introducció als compostos amb *-where* i *-time*.
- Relatius: *who, which, that, whose, where, when*.
- Introducció als pronoms reflexius i recíprocs en els usos més freqüents en expressions comunes pròpies del nivell.

Article

- Articles: determinat i indeterminat. Usos més comuns i omissió.
- Quantificadors: indefinits (*some, any, much, many, every*). Introducció a l'ús de *little, few, other, another, both, all, too* + adjectiu, *too much / many* + nom, *enough*.
- Mesures bàsiques del sistema mètric, expressions partitives i recipients utilitzats com a quantificadors.

Adjectiu

- Grau: comparatiu de superioritat, inferioritat i igualtat. Introducció al superlatiu. Formes irregulars més comunes del comparatiu i superlatiu.
- Introducció als participis acabats en -ing /-ed com a adjectiu. Ús actiu en contextos comuns i freqüents.
- Modificació de l'adjectiu mitjançant sintagma adverbial (*too, enough*).
- Règim preposicional d'adjectius més comuns en els usos propis del nivell.
- Ordre dels components del sintagma adjectival (*long fair hair*) amb un màxim de tres elements.

Verb

- Tipus: *have* com a auxiliar; verbs modals més comuns (*can, could, will, would, should, must, shall*).

Verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs). Introducció a perífrasis verbals substitutives de verbs modals d'ús freqüent en el nivell (*be able to*). Introducció als verbs ditransitius (*buy somebody something*).

- Temps cronològic i temps verbal (time / tense):
- Expressió del present. Present continu: ús per a accions que tenen durada en el present i contrast amb el present simple; introducció al present perfet simple (present perfect simple), la seua morfologia i ús per a donar notícies i parlar d'experiències vitals, i introducció del seu ús amb *ever* en preguntes; contrast bàsic del present perfet amb el present i el passat simple, i amb els temps verbals de les llengües oficials de la Comunitat Valenciana; introducció a l'ús del present perfet amb *just, yet, already* per a marcar diferències temporals.
- Expressió del passat: introducció al present perfet simple (present perfect simple) [vegeu el punt anterior]; passat continu (past continuous), la seua morfologia i ús per a expressar accions que tenen durada en el passat i en descripcions i narracions senzilles; contrast bàsic entre el passat i el present perfet; contrast bàsic entre el passat simple i el continu.
- Expressió del futur: perífrasi *am / is / are / was / were + going to* seguida d'infinitiu per a fer prediccions de futur (*I think he's going to be angry*). Present continu per a expressar accions planificades en el futur. Futur simple, la seua morfologia i ús per a parlar del futur i expressar prediccions.

Introducció a l'ús del futur simple per a expressar decisions espontànies, fer promeses o oferiments.

Contrast bàsic entre l'ús del present continu i el futur simple en l'expressió del futur.

- Modalitat:
 - Imperatiu: afirmatiu i negatiu amb inclusió del parlant (*let's [not]*).
 - Necessitat: *must / have to / need to*.
 - Obligació: *must / have to*.

- Absència d'obligació o necessitat: *don't have to, don't need to*.
- Consell o suggeriment: *could, would like*; introducció a l'ús de *should* i *shall*.
- Capacitat / habilitat: *can / can't / could / be able to*.
- Permís: *can / may*.
- Possibilitat: *can / can't* i *may*.
- Prohibició: *mustn't*.
- Oferiment: *can, shall*.
- Veu: introducció a la veu passiva en les formes del present i passat simple.
- Formes no personals del verb i els seus usos més habituals en el nivell: infinitiu (amb auxiliars, el seu ús en oracions de finalitat senzilles, després de certs verbs [*let, make*], amb adjectius en expressions comunes [*Sorry to hear that!*], després de paraules que comencen per *wh-* en expressions freqüents i senzilles [*I don't know- how to do that*]); gerundi (després de preposició, substantivació i després de certs verbs [*go, start*]); participi utilitzat com a adjectiu comú.
- Ordre dels components del sintagma verbal: en oracions enunciatives, interrogatives i imperatives, en oracions afirmatives i negatives amb les formes i perífrasis verbals pròpies del nivell. Introducció a l'ordre en l'ús de verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs) amb pronoms personals en funció de complement directe.
Introducció a l'ordre amb verbs ditransitius amb preposició i sense *per* al complement indirecte.

Adverbi

- Adverbi: classes (temps, especialment introducció de l'ús de *already, (not) yet, ever, just* amb el present perfect; quantitat; moviment [*round, up, down, away*]; afirmació i negació [*too / either*]).
- Grau: positiu, comparatiu i superlatiu. Formes sintètiques i irregulars.
- Modificació de l'adverbi mitjançant sintagma adverbial (*right now*).
- Posició dels elements dins del sintagma i dins de l'oració, en funció del tipus d'adverbi d'aquells més comuns propis del nivell A2.

Preposició

- Classes (durada, especialment introducció a l'ús de *for* i *since* amb el present perfect i contrast amb *during*; moviment [*over, into, through*]; direcció; pertinença; agent); locucions preposicionals d'ús molt comú.
- Adjectius i verbs que regeixen preposicions d'ús habitual en els textos propis del nivell (*worried about, listen to, tired of, wait for*).
- Ús de *-ing* després de preposició (*be good at -ing*).
- Posició dels elements dins del sintagma preposicional i de la frase, especialment en posició final en oracions interrogatives i subordinades de relatiu.

DISCURS

Adequació

- Marcadors discursius més freqüents per a expressar cortesia (*can vs. could you [help me]*) o formalitat de forma senzilla.
- Marcadors conversacionals més freqüents en les funcions pròpies de les competències del nivell: per a cridar l'atenció sobre un problema o corregir algú de manera educada (*Excuse me, I think there is a mistake with the bill*), interactuar, sol·licitar ajuda, etc.
- Fórmules i expressions bàsiques relacionades amb el control de la comunicació: reformular, explicar (*[Gaspaxo] is a kind of [cold tomato soup]*), confirmar la informació (*Is this the book you wanted?*), etc.

Coherència i cohesió

- 1 Convencions i marcadors lingüístics més comuns del nivell A2 en els textos orals i escrits més habituals (en iniciar o finalitzar cartes o converses telefòniques, en fer o rebutjar invitacions, en narració d'històries senzilles, biografies personals, en contrastar el present i el passat, en presentacions orals senzilles [*Today I want to talk to you about*], etc.).
- Connectors més freqüents per a expressar relacions lògiques en el nivell i ordenar els textos orals i escrits (en l'ampliació de la informació [*The man I told you about is here*], en l'expressió senzilla de la condició com a possibilitat real o com a marcador de cortesia, en l'expressió de la causa o la conseqüència, etc.).
- Marcadors lingüístics més freqüents per a ordenar el discurs i recursos senzills per a contextualitzar-lo.
- Marcadors lingüístics més freqüents de concordança lògica i referencialitat entre les diferents parts de l'oració, especialment en oracions compostes, i les parts d'un text.
- Expressions idiomàtiques més freqüents i senzilles associades a les nocions pròpies del nivell i rellevants en els contextos discursius d'aquest (*easy as pie; later; alligator; in a hurry*).
- Entonació i puntuació discursiva bàsica.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari més freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell A2. Incidència en la necessitat de l'alumnat d'ampliar en funció de les seues necessitats específiques (laborals, tipus d'habitatge, etc.).
- Règim de verbs, adjectius i preposicions més comuns en els tipus de text i situacions propis del nivell.

- Exponents més freqüents per a les funcions i competències pròpies del nivell (*Have you ever eaten insects? You can come with me, if you want*).
- Multi-word verbs d'ús freqüent en els contextos, situacions i competències propis del nivell (narracions, etc.).

Significat

- Sinonímia i antonímia en paraules comunes d'ús freqüent. Paraules habituals de significat pròxim.
- Frases fetes d'ús freqüent en els contextos i competències típics del nivell A2 (*white as snow*).
- Unitats fraseològiques (collocations) més comunes en els contextos i competències del nivell (*make a mistake*).
- Falsos amics més freqüents (*library*).
- Diferències lèxiques entre les varietats més comunes (British / American English) en el vocabulari d'ús freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell (pavement / sidewalk).

Formació de paraules

- Formació de paraules: ampliació de l'ús dels diferents recursos (derivació, composició, parasíntesis, acrònims i abreujament) en paraules comunes d'ús freqüent. Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents.
- Ús o absència del guió.
- Préstecs i neologismes.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació de la interpretació dels símbols fonètics.
- Sons i fonemes vocàlics: sistema vocàlic. Consolidació de la seua identificació i producció. Parells mínims.
- Sons i fonemes consonàntics: sistema consonàntic. Consolidació de la seua identificació i producció.
Contrast entre /b/ i /v/; /d/ i /ð/; /ʃ/ i /z/; /j/ i /ç/.
- Inicis de consolidació dels processos fonològics. Alternances morfofonològiques: assimilació (*ten pounds*), epèntesi, sonorització en plural, amb reflex ortogràfic i sense, sinalefa entre paraules que acaben en so consonàntic amb la següent quan comença per so vocàlic, *linking* /r/, i introducció a la inclusió de sons /j/ i /w/ en frontera de síl·laba (*go inside, happy and safe*), reducció en síl·labes àtones.

- Altres aspectes rellevants: continuació en la introducció a les principals diferències entre la varietat estàndard britànica i estatunidenca.
- Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Formes fortes i febles. Consolidació.
- Patrons d'entonació, accent i ritme per a les funcions comunicatives estudiades.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia de paraules comunes i d'ús freqüent que presenten especial dificultat.

Introducció a la consistència en l'ús de varietats comunes divergents ortogràficament (British vs American English spelling: *colour / color; travelling / traveling*).

4.2.2.NIVELL INTERMEDI B1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Tipus d'oració (simple, composta), elements constituents i la seua posició; concordança; actitud del parlant (focus i modalitat).
- Tipus d'oració simple: enunciativa, interrogativa, imperativa, exclamativa, desiderativa i dubitativa; particularitats (i ordre) de les afirmatives, negatives i passives.
- Oracions impersonals.
- Formes elidides. Casos d'el·lipsi.
- Interrogatives totals, parcials (*question tags, echo questions*) i indirectes.
- Ús de modals en interrogatives amb imperatius (*Don't do that, will you?*).
- Coordinació: repàs i ampliació de les oracions copulatives, disjuntives i adversatives (*and, or, nor, but, yet*).
- Subordinació:
 - Expressió de relacions lògiques: addició i negació (*both ... and, neither ... nor, ... not only... but [also]*); disjunció (*either... or*); oposició (*while, except; only, however*); concessió (*even though, though, however, despite / in spite of the fact that*); comparació (*more / -er / less ... than, [not] as / so... as*); condició: ordre i nexes (*if, whether, unless, in*

- case*) i tipus (0 [veritats universals]; 1 [possibilitat]; 2 [hipòtesi]; 3 [impossibilitat]); causa (*as, since, due to / because of the fact that*); finalitat (*to, in order to, so [that], for seguit de -ing*); resultat (*and so, so / such... [that]; therefore, as a result, that's why*); relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat, posterioritat, durada, repetició (*until, as soon as, the moment [that], at the time [that], for, since, as, once, by the time [that], every time [that]*).
- Subordinació de relatiu. Oracions adjectives especificatives i nexes bàsics (*who, which, that* i *whose*); omissió del pronom relatiu objecte; omissió del pronom relatiu en combinació amb el verb *be* (*The woman [who is] looking at us is my boss*) i posposició de la preposició (*The actor you spoke to has just won an award*); amb *where, when* i *why* (*That's the reason why I'm so angry*) i amb aquests nexes omesos; elisió del pronom relatiu quan el subjecte de l'oració principal i de la de relatiu són diferents. Oracions adjectives explicatives per a agregar informació no essencial introduïda amb *who, which, whose* i marcada en el discurs oral (pauses) i escrit (entre comes).
 - Subordinades substantives. Repàs i ampliació del nivell A2. Especialment aquelles amb funció d'objecte directe amb verbs de creença i opinió (*I don't think it's true*) i d'objecte directe amb verbs de llengua o reporting verbs (*She admitted she was tired*). Usos de *so* i *not* en substitució d'oracions amb *that* (*I believe so*). Conjuncions completives *what* i *how* (*I don't know how she did it*). Oracions interrogatives indirectes (*I wonder why he left so early*). Altres casos de substitució del nom per l'infinitiu (*It appears to be late*) o el gerundi (*I think smoking is bad for your health*). Discurs directe i indirecte, particularitats i diferències entre els dos. Discurs directe i verbs introductoris més freqüents (*say, tell, ask*). Puntuació, ús de comes i cometes. Discurs indirecte respecte a afirmacions, negacions, preguntes, ordres i verbs introductoris més freqüents. Canvis que es donen en l'estil indirecte en pronoms, temps verbals, determinants demostratius i expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis: quan l'afirmació inicial continua estant vigent, quan l'afirmació inicial és molt recent, quan el verb introductor està en present o amb alguns verbs modals.

Nom

- Classes de noms (propis i comuns) i formació del gènere (marcat, no marcat, neutre, dual i comú) i nombre (comptables i incomptables i col·lectius). Repàs i ampliació.
- Pluralia tantum (*trousers*) i singularia tantum (*the news*).
- Substantius compostos (*sisters-in-law*).
- Doble nombre (*the species, athletics, Maths*).
- Noms propis (*The Simpsons*).
- Substantius comuns que pertanyen a dues classes (*chocolate*).
- Genitiu saxó: ortografia (*my friend's house / Jess's house / my friends' house*), omissió del nom (*Let's go to Ivy's*), doble genitiu (*some friends of Jasper's*), genitiu temporal (*in three days' time*) i la construcció amb *of* (*the father of the bride*).

- Aposició (*such as, including / included*).
- Modificació del nom, mitjançant sintagma nominal (*people our age, you bastards*); sintagma adjectiu posposat (*something sweeter, the women involved*); sintagma verbal (*the lady sitting behind, the assistant to talk to*); sintagma adverbial (*two stops away, one step beyond*); sintagma preposicional sense modificació (*ten votes against*); oració subordinada de relatiu especificativa o explicativa (*That Bugatti, whose top speed is 400 km/h, costs a fortune*).
- Posició dels elements del sintagma.

Pronom

- Reforç dels continguts del nivell A2 i ampliació de formes, funcions, posició, combinatòria, ús o omisió i concordança amb el referent.
- Usos especials dels pronoms personals:
 - *We / you / they / one*. Genèric incloent/excloent (*You never know*).
 - *It* com a subjecte/objecte anticipat (*It takes two to tango*), no referencial (*I find it difficult to do*) o de referència general (*How's it going?*).
- Reflexius. Usos: obligat (*look after yourself*) i emfàtic (*I did it myself*).
- Repàs dels possessius.
- Introducció als recíprocs (*each other, one another*).
- Repàs i ampliació dels relatius:
 - Ús obligat i omisió. Elecció de formes (*who/whom*).
 - Ús especial del relatiu *what* (*We honestly don't know what these are*).
- Demonstratius. Usos anafòrics (*The men of my life are those*) i catafòric (*These are the women of my life*).
- Indefinites (*none, each, either, neither, more, most, [a] few, [a] little, some- / no- / any- / every- [-one / -body / -where], the other / others / another one*).
- Interrogatius. Distinció entre *who / whom* i *what / which*.
- Exclamatius (*how* seguit d'adjectiu, *how* seguit d'adjectiu i oració, *what* seguit de nom, *what* seguit d'adjectiu i nom, *what* seguit d'adjectiu més nom més oració).

Article

- Determinat:
 - Ús i omisió amb referències generals i específiques; per a restringir, amb elements únics, davant de gentilicis, de cadenes muntanyenques, ordinals, etc.; per a parlar de famílies, periòdics, institucions i càrrecs públics. Usat amb substantius en singular i plural. Omissions més freqüents: (*the*) *Earth; today's newspaper*. Omisió quan coincideix amb *last* i *next*.
 - Usos idiomàtics (*look sb in the eye*).
 - En exclamacions (*Bob dropped the ball again, the idiot!*).

- Altres determinants (*another; other; both; each; such; all*).
- Indeterminat. Usos especials. En exclamacions introduïdes per *what* seguides d'un nom comptable en singular (*What a lovely day!*). En expressions idiomàtiques (*What a shame!, a zillion times*).
- Possessiu. Repàs i altres usos, particularment en expressions en les quals el castellà i el valencià utilitzen l'article determinat. Ús enfàtic amb *own* (*my own car*).
- En expressions de temps, contrast entre *all* (*I've been working all weekend*) i *every* (*I must go to work every weekend*).
- Quantificadors: col·lectius; partitius; nombres ordinals, cardinals, fraccionaris, percentuals i decimals (*a pack of dogs, a lump of sugar; a dozen, twenty something, minus twelve degrees, four fifths, two hundred per cent, six point nine*).

Adjectiu

- Classes: d'ús lexicalitzat (*close combat, the plain truth*).
- Ordre dels adjectius i altres elements del sintagma.
- Grau: positiu relatiu i modificació (*somewhat, slightly, fairly, pretty, quite, so, rather, hardly, sort / kind of, absolutely, completely, deeply*); comparatiu (de superioritat, igualtat i inferioritat), maneres d'intensificar-ho (*much / a lot / far better*) usos especials, formes coordinades (*more and more interesting*); superlatiu (*the least*), intensificació (*the very [best], ever*), graduables davant dels no graduables (*tired, exhausted*).
- Modificació, mitjançant sintagma nominal (*emerald green, Air Force blue*), sintagma adjectiu (*dark green, presidential blue*), sintagma verbal (*pleased to meet you, busy doing nothing*), sintagma adverbial (*terribly sorry*), oració subordinada substantiva (*not sure where to go*) o múltiple (*far too difficult for me to understand*).
- Adjectius que regeixen preposició (*responsible for, fed up with, good at, sorry about*).
- Participis amb funció d'adjectiu (*boring / bored*).

Verb

- Classes: segons l'aspecte i la modalitat. Transitivitat i intransitivitat. Verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs): phrasal verbs (*eat out*), prepositional verbs (*look after*) i phrasal prepositional verbs (*get on with*).
- Expressió del temps (time / tense):
 - Present: present perfect simple, present perfect continuous .
 - Passat: past perfect simple, past perfect continuous, present històric, present perfect simple, present perfect continuous, past simple, past continuous.
 - Futur: present simple, present continuous, will + infinitiu, be about to + infinitiu.
 - Condició i hipòtesi: present simple, past simple, past perfect, *would* + infinitiu, *would* + *have* + participi passat.

- Contrast entre diferents temps verbals (*He's painted two walls / He's been painting the ceiling for two hours*).
- Formes no personals: present and past participle; infinitiu de present i infinitiu de passat.
- Aspecte:
 - Duratiu: verbs (*last, take*) i temps verbals (present [perfect] continuous i past [perfect] continuous) intrínsecament duratius.
 - Habitual: perífrasis verbals (*used to* seguit d'infinitiu de present).
 - Incoatiu: verbs intrínsecament incoatiu (*start*) i perífrasis verbals (*be about to / going to*).
 - Iteratiu: verbs intrínsecament iteratiu (*continue*), perífrasis verbals (*carry / go keep on* seguit de -ing) i repetició del verb (*The wolf huffed and puffed and puffed and huffed*).
 - Terminatiu: verbs intrínsecament terminatiu (*finish*), temps verbals que denoten aquest aspecte (present perfect, past perfect).
 - Contrast entre els verbs que expressen situacions estàtiques (state/stative verbs [know, own, taste...]) o dinàmiques (*activity verbs* [walk, listen, play...]).
- Modalitat:
 - Factualitat: present simple per a expressar veritats generals (*The sun sets in the west*).
 - Condició real, hipotètica i impossible (*If you go to the party, you will have fun; If I didn't have to study, I would go to the cinema; If you had come, you would have met my cousin*).
 - Necessitat i obligació. Verbs modals i altres seguits del present infinitive (*have [got] to / must / be supposed to*) i diferències entre aquests. Absència de necessitat i obligació amb l'infinitiu simple (*needn't, don't need to, have to*).
 - Consell referit al present i futur (*must / should / ought to*).
 - Capacitat i disposició (*could [not], [not] manage to, be [not] able to*).
 - Permís (*let, allow, can, may, could*).
 - Possibilitat, probabilitat o grau de certesa, deducció (*may / might / will / would / must / can't / cannot / could / couldn't*), perífrasis que expressen possibilitat (*be likely, it's possible, he will probably buy the tickets*).
 - Prohibició (*forbid*), forma negativa de verbs que expressen permís (*not allow, not let, etc.*) i verbs modals (*mustn't, can't, shouldn't*).
 - Intenció i volició (*going to, intend to, be thinking of* seguit de -ing, *hope, promise*).
- Veu passiva:
 - Expressió del present, passat i futur.
 - Amb objecte directe com a subjecte (*The road is being repaired*).
 - Amb objecte indirecte com a subjecte (*Bayona was given a Goya award in 2017*).
 - *It* introductori (*It is said that...*).
- Modificacions de sintagma verbal per verbs que regeixen altres verbs (verb patterns) i van seguits de: -ing (*enjoy, don't mind*), d'infinitiu amb to o sense (make, let); *want, would like, ask, tell* seguits de complement més infinitiu amb to (*I'd like you to join me*); altres verbs seguits de complement més infinitiu amb to (*convide, advise, remind, etc.*); verbs seguits de

-ing o infinitiu sense un canvi substancial de significat. Introducció als quals sí que canvien de significat (*forget, remember, try, stop*).

- Negació anticipada (*I don't think you will*).
- Posició dels elements del sintagma verbal i fenòmens de concordança:
 - Oració enunciativa afirmativa i negativa, directa i indirecta; oració interrogativa directa i indirecta sense canvi de temps verbal (*She wants to know what time it is*) o amb canvi de temps verbal (*She wanted to know what time it was*); oració imperativa afirmativa i negativa (directa i indirecta).
 - Multi-word verbs amb pronoms i casos en què la partícula és separable o no (*They had to put off the wedding, They had to put it/the wedding off*).
 - Verbs seguits de dos complements (OD i OI) i excepcions (*She explained the problem to me / She explained to me the reason*).

Adverbi

- Repàs i ampliació d'adverbis, frases adverbials i locucions adverbials.
- Classes: freqüència, temps, durada, manera, lloc, intensitat o grau, quantitat, probabilitat, afirmació, negació, interrogatius, additius i restrictius, connectors, actitudinals.
- Repàs de la morfologia de l'adverbi.
- Grau de l'adverbi. Comparatiu d'igualtat, inferioritat o superioritat. Superlatiu. Formes regulars i irregulars de l'adverbi en grau comparatiu i superlatiu.
- Com a modificador de l'adjectiu, d'un altre adverbi, del sintagma nominal, del sintagma preposicional o del verb (*well, rather*).
- Posició dels elements i fenòmens de concordança:
 - Davant de l'element modificat.
 - Adverbis de freqüència davant del verb principal o darrere de l'auxiliar.
 - Locucions adverbials al principi o al final de frase.
 - Posició de *just, already, yet, still, enough*.

Preposició

- Revisió de les preposicions i locucions preposicionals més freqüents per a expressar estat o moviment i temps.
- Altres preposicions i locucions preposicionals per a expressar estat o moviment (*above, against, among, below, over, round, across, along, towards*) i temps (*by, through*).
- Consolidació i ampliació de les preposicions de lloc i situació.
- Altres preposicions i locucions preposicionals de lloc i situació (*about, as, by, like, for, instead of, with*).
- Ordre de les preposicions en oracions de relatiu i interrogatives (*Cumberbatch is the actor everyone is talking about. What are you looking at?*).

- Règim preposicional de certs verbs d'ús freqüent (*agree with, ask for, belong to, wait for, suffer from, think of, think about*).
- Adjectius més comuns seguits de preposició (*afraid of heights, fond of dogs*).

DISCURS

Adequació

- Formes de tractament d'ús freqüent: múltiples fórmules pròpies del nivell B1 que indiquen tractament cortès, especialment en cartes formals (*yours faithfully*) i en presentacions públiques (*Ladies and Gentlemen*); ús de please, thank you o similars per a indicar cortesia o distància.
- Temps i expressions per a les funcions socials: donar ordres, demanar, corregir, mostrar desacord, acceptar o denegar, etc.
- Marcadors d'iniciació (*once upon a time..., dear..., I'm writing with regards / reference to..., first of all, to begin with*), desenvolupament (*in addition, what's more*) i conclusió (*so they lived happily ever after; yours sincerely, best wishes, love, finally, in conclusion, last but not least*).
- Variacions de format segons el tipus de text. Disposició gràfica dels textos. Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències.

Coherència i cohesió

- Maneres de fer referència i destacar alguna cosa en les diferents situacions d'enunciació (conversa cara a cara, telèfon, xat, carta, etc.) i en el discurs diferit i relat. Ús dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai.
- Marcadors més freqüents en l'expressió i interacció oral per a: començar a parlar (*Well...*), donar suport a l'interlocutor (*Really?, That's interesting!, And then?, so?*); reaccionar i interactuar (*You're joking / kidding!, It's terrible!, That's incredible!*); implicar l'interlocutor (*Don't you think?, Guess what..., Talking about the boss, right?*); demostrar escolta activa (*I see, I know*); prendre la paraula (*in my opinion...*); iniciar una explicació o resum (*so, basically*); mostrar dubte (*maybe, perhaps*); mostrar acord (*sure, no doubt, of course*); mostrar desacord (*Sorry but I don't agree. I don't know about that!*); contradir en part (*I understand, but...*); aclarir les opinions i reformular (*I mean, in other words*); demanar que se li repetisca (*I beg your pardon?, Could you say that again?*); presentar conclusions (*so, in conclusion*).
- Marcadors per a afegir informació (*and... too / as well*), per a enumerar o classificar (*first [of all], firstly, finally*) i per a excloure informació (*except / but [for]*).
- Marcadors freqüents per a ampliar informació (*as well as, also, in addition to, not only... but also*), expressar contrast (*on the one hand..., on the other...*), reformular (*or rather, at least*), exemplificar (*such as, that is, in other words, for example*), argumentar (*for one thing..., and for another, ... besides*), rebatre (*however*), resumir (*all in all*).

- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (*this / that time, before that, later on, next, soon, finally*).
- En el discurs oral, ús de les pauses i l'entonació per a reflectir la distribució de paràgrafs o la puntuació.
- Maneres de mantindre el tema mitjançant recursos senzills amb referent clar com l'el·lipsi (*I love surf but he doesn't*); ús de demostratius, pronoms personals o expressions amb valor anafòric (*and so, that way, the problem*); mitjançant procediments lèxics com sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent (*computer vs machine*), nominalització (*excited vs excitement*). Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs.
- Revisió de les conjuncions coordinants i subordinants d'ús habitual (*and, but, or, because, so, when, if, after, before*).
- Connectors discursius de coordinació i subordinació més freqüents:
 - Coordinants (*as well as, both... and*). Altres maneres d'expressar contrast o oposició (*on the one hand ... on the other, however*).
 - Subordinants temporals (*before / after seguits de -ing, while, until / till, since, as soon as, once*).
 - Subordinants finals: contrast entre to seguit d'infinitiu i for seguit de -ing, *in order [not] to* (*I'm saving money in order to buy a new computer*).
 - Subordinants causals (*because of seguit de nom, as*).
 - Subordinants consecutius: so seguit d'adjectiu i la conjunció *that, such* seguit de nom i la conjunció *that; for this reason, that's why, as a result*.
 - Subordinants concessius (*although, though*).
 - Subordinants condicionals (*if, unless*).
- Altres connectors de gramàtica textual i discursius. Marcadors de probabilitat.
- Discurs directe i discurs indirecte. Canvis en pronoms, temps verbals, determinants demostratius, expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis. Puntuació: comes i cometes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Expressions i vocabulari freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions que es treballen en el nivell B1.
- Vocabulari de les situacions i temes més comuns de la vida. Reconeixement de les variants formal, informal o estàndard.
- Reconeixement d'expressions i vocabulari molt freqüents de l'anglès col·loquial (*£20-quid, \$100-bucks*). Reconeixement d'algunes paraulotes comunes (*Damn!*).

- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades (*I mean...; See what I mean?; last but not least; sorry about that*).
- Unitats fraseològiques (collocations) d'ús freqüent amb certs verbs: *do, make, have, get, go, play, say, tell, think...* (*give a lift, make progress, have a go, do one's best, make an effort*).
- Multi-word verbs d'ús freqüent (*turn up, switch off*). Expressions idiomàtiques amb aquest tipus de verbs (*make up your mind*).
- Expressions idiomàtiques bàsiques més freqüents (*Better late than never*).
- Falsos amics freqüents (*large, sensitive*).

Significat

- Camps associatius dels temes proposats per al nivell.
- Paraules sinònimes o de significat pròxim (*small / little, say / tell, lend / borrow*). Qüestions associades al registre en l'ús de sinònims (*ask for information / apply for a job*).
- Hiperònims de vocabulari freqüent (*daisy-flower-plant; chair-piece of furniture*).
- Paraules antònimes usals (*allow / forbid, generous / selfish*).
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent (*matter, get, pay, thing*).
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*actually, assist*).
- Falsos anglicismes (zàping, autoestop).
- Paraules britàniques i estatunidenques més comunes (*chips / French fries, chemist/ drugstore, underground / subway, bill / check, boot / trunk*).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules.

Formació de paraules

- Afixació, prefixos, sufixos, diminutius, augmentatius, restrictius. Canvis en l'ortografia (*indecent, rewrite, widen, employer / employee, unfriendly, kitchenette, overcook, childhood, description, happiness, chocaholic*).
- Paraules compostes (*baby-sit, heartbreaking, snowflake, sugar-free, so-so*).
- Formació de l'adjectiu: afixació (*classical, homeless, unhappy*) i composició (*a two- year-old child, navy-blue, green-eyed*).
- Formació del verb per afixació (*lengthen*) o per composició (*daydream*).
- Ús o no del guió (*post-war, postgraduate*).
- Abreujament (*ad, decaf*). Acrònims (CD-ROM, USB). Aglutinació (*blog, vlog*).
- Per conversió d'un tipus de paraula en un altre (*ups and downs, texting*).
- Préstecs (*sushi, pizza*) i paraules noves (*spam*).
- Canvi de registre en la paraula mitjançant els sufixos -ish i -y (*sevenish . bluey*).
- Derivació: nous verbs en relació a noms o a adjectius (*texting, sexting*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Diftongs i triftongs. Insistència en els que presenten major dificultat: fonemes vocàlics (/a:/, /æ/, /x/, /e/, /s:/, /e/, /i:/, /I/, /s:/, /D/, /o:/, /v/) i fonemes consonàntics (/s/ al principi de paraula; /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/, /v/ al principi i final de paraula; /z/, /ʃ/, /ʒ/, /ç/, /θ/, /ð/, /y/, /h/, /w/, /j/, i, en general, les consonants finals a final de paraula /m/, /s/...).
- Insistència en la pronunciació dels plurals, del genitiu saxó, de la 3a persona del present simple i del passat simple / participi de passat dels verbs regulars, de les combinacions de dues o més consonants juntes, *consonant clusters* (*crisps, the guest's, asks, walked, watched, rhythm*). So /e/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Síl·labes accentuades i no accentuades. Grups consonàntics que es poden col·locar en posició final després d'una síl·laba: *texts, shelves, postcards*. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics d'enllaç: sinalefes, assimilacions, etc. (*sooner or later, cup of tea, white coffee, pick it up, blue eyes, I agree*).
- Vocals i consonants mudes (*climb, aisle, castle*).
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la transcripció fonètica en el diccionari. Grafies que presenten major dificultat (-ough: *although, cough, enough; -augh: laugh, taught; -ei-: receive, leisure; -ie-: scientist*). Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat (*tough, though, thought*). Homòfons i homògrafs freqüents.
- Accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques en formes simples i en compostos (*window-shopping*). Canvi de l'accent d'intensitat en nom i verb (*a record, to record*).
- Ritme: reconeixement i producció de síl·labes tòniques i àtones.
- Formes tòniques i àtones dels verbs *be, do, have*; dels verbs modals del nivell, i dels pronoms personals.
- Accent i atonicitat dels elements de l'oració pel seu significat. Accent emfàtic (*Who bought this? I did*).
- Entonació (ascendent, descendent, combinacions) per a les funcions comunicatives treballades en els diferents tipus d'oracions. Entonació de question tags.

Ortografia

- Representació gràfica de fonemes i sons
- Grafemes amb nombroses correspondències fòniques (*away, under, foreign, Russian, precious, correct, Saturday*). Correspondències inusuals en noms propis (Vauxhall, Clapham, Leicester, Thames). Pronunciació de paraules estrangeres (*café, ballet*). Homòfons i homògrafs.
- Principals diferències entre la varietat estàndard britànica i l'estatunidenca.
- Usos específics de les lletres majúscules, cursiva, negreta i subratllat.

- Ús dels signes ortogràfics següents: punt i coma, cometes, parèntesis i punts suspensius, guió i ratlla, i titla en paraules d'origen estranger (*fiancée*).
- Abreviatures, sigles i símbols d'ús freqüent (@, €, \$, etc.).
- Similituds i diferències entre els sistemes ortogràfics de l'anglès i les llengües oficials de la Comunitat Valenciana.

4.2.3. NIVELL INTERMEDI B2

GRAMÀTICA

Oració

- Veu passiva amb construccions complexes: temps de perfet, verbs preposicionals (phrasal verbs) i verbs que regeixen preposició, modals i passives que regeixen gerundi o infinitiu.
- Oracions impersonals introduïdes per *it*: *it* + adjectiu + infinitiu; *it* + verb passiu + *that* amb verbs d'opinió o pensament; *it seems/appears* + *that clause*.
- Oracions impersonals formades per subjecte personal o no personal + verb passiu (d'opinió, pensament...) + *to* + infinitiu (introducció a altres formes d'infinitiu més complexes: infinitiu progressiu, perfectiu o passiu): *The victim is believed to have experienced extremely painful situations*.
- Consolidació de preguntes i respostes breus: *question tags* i *echo questions*.
- Oracions desideratives: *I wish/If only* + passat/passat perfet; *I would rather, I'd prefer* + infinitiu.
- Oracions exclamatives amb l'estructura: *How* + adjectiu + *a/an* + nom; subjecte + verb + *so* + adjectiu/adverbi o subjecte + verb + *such* + *a/an* + (adjectiu) + nom.
- Oracions causatives: *have/get something done*. Estructures equivalents (*make someone do something; get someone to do something; be made/told/asked* + *to* + infinitiu).
- Comparació: estructures de repetició del comparatiu per a expressar canvi gradual (*It's getting more and more difficult to get by*); estructures per a expressar dos canvis paral·lels (*The longer we wait, the more nervous we get*). Modificació i matisació de comparatiu i superlatiu amb modificadors: *by far* + superlatiu, *far less* + adjectiu, *a lot* + comparatiu, *twice/three times...* + comparatiu.
- Revisió i ampliació d'oracions subordinades de relatiu tant especificatives com explicatives, omissió i ús de pronoms i combinació amb preposicions.
- Revisió i ampliació de casos més complexos d'estil indirecte. Ús i omissió de *that*, interrogatives i ordres indirectes. Canvis en estil: temps verbals, pronoms i expressions temporals i de lloc.

- Consolidació de la coordinació correlativa (*both...and; either...or; neither...nor; whether...or; rather... than; hardly... when; if... then*). Altres formes d'oposició o contrast: *yet, however, nevertheless, all the same*.
- Condicionals: hipotètiques i impossibles (amb verbs modals en temps compost). Introducció d'altres conjuncions diferents de *if*: *as long as, provided, providing, even if, unless ...*
- Oracions subordinades adverbials: temporals (ús de *while, when, every time...*); de lloc (ús de *wherever, everywhere/anywhere*); finals (*to, in order to, so as to, so that, for + subjecte +to + infinitiu*). També en oracions amb diferent subjecte en oració principal i subordinada (*She said that for you to understand what she's going through*). Causals: alternatives a *because; as, since, because of, due to, owing to*. Consecutives: *therefore, consequently, as a result, or else, otherwise, too, enough*. Concessives: *(even) though, even if, although, though , even though, while, whereas*. Concessives: *despite / in spite of*.

Nom

- Noms incomputables. Ús en singular i amb significat abstracte (*advice, progress*). Consolidació i ampliació de noms acabats en -s.
- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració.
- Ús d'adverbis per a modificar verbs, adjectius i altres adverbis. Èmfasi en la importància de l'ús de l'adverbi per a enriquir i limitar significats.
- Modificacions de pronoms i determinants (*nearly, some, as many/much as, roughly*).
- Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut (*absolutely, totally, completely i utterly*).
- Gradació de l'adverbi i irregularitats.
- *Best, worst, most i least* seguits de participis de passat: *most known*.
- Ús de *quite i rather*.

Preposició

- Repàs de preposicions més freqüents per a expressions de lloc, manera, temps, moviment.
- Repàs i ampliació de les locucions preposicionals simples i complexes: *down below, right through*.
- Repàs, ampliació i consolidació de la posició de la preposició en oracions exclamatives, interrogatives, de relatiu i passives.
- Ampliació de verbs, adjectius i substantius seguits de preposició.
- Ús de *as i like*.

DISCURS

Adequació

- Marcadors en funció de text i registre. Repàs i ampliació dels diferents estils, marcadors i elements propis de la conversa en diferents registres i actituds: formes de tractament, saludar, sol·licitar informació, reaccionar, intervenir en converses, incloure un altre interlocutor, atenuar la distensió, assentir, dissentir, prendre la paraula, demostrar implicació, demanar ajuda, iniciar una explicació, repetir, transmetre informació o acomiadar-se.
- Recursos per a reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals: preguntar i respondre per l'estat general de les coses, oferir i acceptar, refusar i insistir, demanar, acceptar o agrair un favor, demanar o donar un objecte, fer i agrair un compliment o llevar-li importància. Especial èmfasi en els diferents registres en els quals es poden donar aquestes situacions i pautes per a comunicar-se de manera efectiva i apropiada al registre.
- Repàs i ampliació de diferents tipus de textos escrits (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasi en la producció de textos apropiats i adequats a la situació i context: cartes i correus electrònics formals i informals i principals diferències entre els dos, textos curts d'àmbit familiar, textos per a sol·licitar informació, fer reserves, sol·licitar beques, ocupacions, ressenyes, projectes, etc.

Coherència i cohesió

- Repàs i ampliació en l'ús de procediments gramaticals de referència i correferència per al manteniment del tema: ús de demostratius, possessius, pronoms personals, indefinits, quantificadors, adverbis i altres expressions amb valor anafòric i catafòric (*this way, in such circumstances, because of that, that's why, the former, the latter...*).
- Ús de sinònims, hiperònims, nominalització i proformes lèxiques (*the point is, the thing is...*).
- El·lipsi de subjecte o verb auxiliar amb *and, but* i *or* després d'adjectiu; ús de *to* en lloc d'infinitiu complet (*They asked me to step by, but I didn't want to*).
- Ús de paraules o sintagmes en substitució d'uns altres: *one, so, do, neither, nor* (*She loves dancing and so do I*).
- Flexibilitat en l'ús de temps verbals segons context. Procediments per a citar i transmetre informació. Ajustos segons context i absència de canvis per a referir-se a esdeveniments encara rellevants (*She told me he's not feeling very well right now*).
- Ús d'una àmplia varietat de connectors per a relacionar parts del discurs. Repàs i ampliació de la correcta distribució de paràgrafs segons el tipus de text i ampliació en l'ús de connectors i elements per a relacionar idees, canviar d'argument, aportar exemples, proporcionar informació més detallada, expressar acord i desacord, finalitat, motius, comparació o contrast, elements per a expressar matisacions (*anyway, my point is, what I'm trying to point out*) i elements sumatius (*plus, in addition, let's not forget*).
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari ampli i variat dels temes i situacions treballats: variants (formal i informal), estàndard i registres tant familiars com professionals.
- Col·locacions d'ús freqüent. Repàs i ampliació de phrasal verbs i col·locacions d'ús freqüent de certs verbs (*make/do, get, go, say/tell* o *take*).
- Dites i expressions molt freqüents (*idioms*).

Significat

- Repàs i ampliació de camps lèxics treballats en el nivell anterior.
- Camps associatius dels temes treballats: *the environment (droughts, floods...)*.
- Hiperònims/hipònims de vocabulari en ús (*furniture: chest of drawers*).
- Paraules antònimes usals.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*assist, attend*).
- Aprofundiment en la diferència entre el lèxic britànic i l'americà.

Formació de paraules

- Adjectius compostos del tipus adjectiu + nom + -ed (*long-legged*) i del tipus *number-noun* (*a three-star hotel*).
- Noms compostos: combinació de dos noms i de verb i preposició (*turnover*).
- Famílies de paraules. Paraules que poden pertànyer a més d'una categoria gramatical.
- Nominalització d'adjectius (*the wise, the elderly*). *Clippings (memo, telly)* i *blends (podcast)*.
- Sigles d'ús comú (FYI, BTW).

Derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició. Prefixos anti-, bi-, ex-, mico-, mal-, neo-, out-, multi-, over-, post-, pro-, pseudo-, re-, self-, sub-, under-. Sufixos del substantiu, de l'adjectiu o del verb.
- Altres sufixos en: -ment, -ity, -ive, -al, -ous, -ful, -less, -ify, -monger, -worthy, -like.
- Derivació zero o recategorització sense procés morfològic (*Let's google that*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Insistència en la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat dels fonemes vocàlics; fonemes consonàntics al principi i al final de paraula.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que representen major dificultat en la pronunciació: plurals, genitiu, tercera persona del present simple, passat simple/participi de passat en verbs regulars, consonant clusters, la /r/ a final de paraula, el so /^ə/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari. Insistència en la pronunciació de les grafies que presenten major dificultat: -ough, -ought, -ei, -ie, -ea, -gh, -ng, -ous, -ion.
- Paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió (*rise/raise*).

Homòfons i homògrafs

- Pronunciació de sigles com a paraules i no com a lletres aïllades (NATO).
- Accent emfàtic: *I do believe this is the right thing to do. He's just the one (/ði:/).*
- Entonació: reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació en *echo questions* per a expressar sorpresa (entonació ascendent) o per a peticions i oferiments formals (entonació descendent).
- Preguntes i respostes breus o *question tags* amb entonació ascendent per a sol·licitar informació i amb entonació descendent demanant acord o confirmació. Tag positiu en oracions afirmatives amb entonació ascendent per a expressar interès, sorpresa o preocupació. Ús de question tags per a respondre a una afirmació. Ús d'*echo questions* o tag responses per a mostrar interès pel que s'acaba d'escoltar.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres: diferents patrons d'agrupació de lletres.
- Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa en diferents agrupacions de lletres (homòfons i homògrafs). Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes (*fiancée*).
- Repàs i ampliació de signes de puntuació i pautes ortogràfiques en determinats tipus de text (formals i informals)

4.2.4. NIVELL AVANÇAT C1

GRAMÀTICA

Oració

- *Fronting*: canvi en l'ordre natural dels elements per a posar èmfasi.
- Inversió: alteració de l'estructura habitual de l'oració.
- Oracions declaratives:
 - *Cleft sentences*.
 - Oracions impersonals formades per subjecte + verb passiu + infinitiu de present o perfet.
 - Oracions amb *there* per a expressar existència.
 - El·lipsi del *there* d'existència i a vegades del verb *to be*; del pronom inicial + verb auxiliar (estil informal), especialment amb verbs de processos mentals (*[I] hope he arrives soon.*); de *it / that (must be him)*; d'elements inicials en expressions comunes (*Good thing I'm here*).
- Oracions exclamatives:
 - *What* seguit de sintagma nominal.
 - *How* + sintagma adjectival, sintagma adverbial o proposició.
 - Dins d'oracions subordinades.
- Oracions interrogatives:
 - Emfàtiques: *Wh questions* amb *-ever*.
 - Preguntes de confirmació (*echo questions*).
 - Afegitons exclamatus.
 - Ús de la pregunta irregular amb *how come?* en estil informal.
- Oracions imperatives. Reforç i ampliació de l'imperatiu: per a oferir o convidar, de tercera persona amb *let* per a expressar permís i ordres, negació de *let*.
- Oracions desideratives. Reforç i ampliació de *wish / if only* seguit d'infinitiu, *could*, *could have* + participi passat, *would* i passat perfet.
- Oracions coordinades. Ampliació de les oracions coordinades disjuntives i adversatives. Reforç i consolidació de les conjuncions coordinants: *both ... and*; *either... or*; *neither... nor*. Elecció de diferents conjuncions segons la situació i grau de formalitat (*and / besides / in addition / furthermore / what's more / on top of that*).
- Iniciació a l'ús d'adjectius/adverbis + *as / though* + subjecte + verb en oracions emfàtiques amb inversió (*Hard as he tried, he wasn't able to get the promotion*).
- Subordinades substantives:
 - Oració substantiva d'infinitiu com a subjecte, objecte directe, atribut, aposició i complement d'un adjectiu.
 - Oració substantiva amb *-ing* com a subjecte, objecte directe, atribut i complement d'un adjectiu.
- Subordinades de relatiu:

- Reforç de la diferència entre les oracions explicatives i les especificatives i d'oracions relatives amb *where*, *when* i *why*.
- Ús de *-ever* en les oracions especificatives.
- Posició de preposicions segons el grau de formalitat.
- Oració amb *which/what* amb referència anafòrica o *comment clause*.
- Reduïdes o el·líptiques.
- Subordinades d'estil indirecte:
 - Ampliació de verbs introductoris per a asseveracions, preguntes i respostes, i de verbs que representen característiques vocals i emocionals.
 - Verbs introductoris seguits de: *that clause*, objecte + *that clause*, infinitiu amb *to*, objecte + (not) infinitiu amb *to*, objecte + infinitiu amb *to* + complement, objecte + preposició + *-ing*.
- Expressió del temps:
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: *as soon as*, *once*, *whenever*, *now that*, *the minute / moment that*, *by the time (that)*.
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: *as soon as*, *once*, *whenever*, *now that*, *the minute / moment that*, *by the time (that)*, *whilst*.
 - Correlació: *hardly / scarcely... when / before*; *no sooner... than / when*.
- Expressió de la causa i la conseqüència:
 - Reforç de *so* + adjectiu / adverbí + oració.
 - Reforç de *such* (+ adjectiu) + substantiu + oració (amb *that*).
 - Reforç de *too* + adjectiu (+ *for* + objecte) + oració d'infinitiu.
 - Ampliació de les oracions causals introduïdes amb *as*, *seeing (that)*, *since*.
 - Ampliació de marcadors de conseqüència: *therefore*, *as a result*, *consequently*.
 - Ús de formes no personals per a expressar causa.
 - Ús de *given that* per a introduir una raó coneguda (estil formal): *Given that you didn't want to go, you won't object to my not inviting you*.
 - Ús de *otherwise* per a expressar el que pot tindre lloc si no es compleix una condició.
- Expressió de la finalitat. Reforç d'oracions introduïdes amb *in order (not) to / that*, *so as (not) to*, *so (that)*.
- Expressió de la condició:
 - Reforç de les condicionals mixtes i altres conjuncions en lloc de *if* : *as long as*, *provided (that)* / *providing*.
 - Ampliació de l'expressió de condicions imaginàries amb *what if*, *say*, *imagine*.
 - Inversió en condicionals: amb *should* (tipus 1), *was / were* + subjecte (tipus 2), auxiliar *had* + subjecte (tipus 3).

- Expressió de la comparació:
 - Reforç de *as* com a conjunció i *like* (preposició) usats com a conjunció en la parla informal.
 - Ampliació de la comparació amb *as... as*.
 - *As if* i *as though* per a introduir el segon element d'una comparació.
- Expressió de la concessió i l'oposició:
 - Reforç i ampliació del nivell anterior: *although, even though, despite, still, whereas, while, nevertheless, conversely, etc.*
 - Ús de *no matter wh-, whatever / wherever / whoever; (and) yet, if + at least, instead, on the contrary*.
- Reforç de la veu passiva:
 - Construccions complexes i menys freqüents: modals + infinitiu simple, modals + infinitiu perfet.
 - Infinitiu passiu i continu en oració passiva.
 - Oració passiva com a complement de preposicions.
 - Oracions passives impersonals (*There are thought to be over 180 uncontacted tribes living in the Amazon region*).
 - *Have / get + objecte + participi de passat* (*They had their land stolen*).
- Altres connectors de gramàtica textual. Ampliació de connectors per a estructurar, afegir, recapitular, exemplificar, fer la transició d'un tema a un altre o introduir una ocurrència, reformular i expressar l'opinió d'altres.

Nom

- Plural de noms compostos.
- Consolidació del plural en préstecs amb un o dos plurals.
- Noms incomptables acabats en -s que requereixen el verb en singular o en plural.

Pronom

- Pronoms possessius: ús dels pronoms possessius com a subjecte i reforç del doble genitiu.
- Pronoms reflexius: ús emfàtic i la seua col·locació en frases.
- Pronoms demostratius: ús de *that/those* en estil formal en lloc de *the one / ones*.
- Pronoms personals:
 - Reforç de *he/she* per a referir-se a animals domèstics.
 - Reforç de *she* per a motos, cotxes, vaixells.
 - *It* en les *cleft* sentences amb funció emfàtica.
 - Reforç del *it* anticipatori quan l'objecte d'un verb és un infinitiu o una oració i el complement d'aquest siga un adjectiu: *We found it boring to listen to him*.
 - *We I you* quan precedeixen immediatament noms.

- Ús de *they, them, their* per a referir-se, en estil més informal, a persones quan no es coneix el seu gènere (especialment darrere de paraules com *person, anybody, someone, whoever*, etc.).

Article

- Omissió en acrònims pronunciats com a paraula (UNESCO). Ús en acrònims pronunciats lletra a lletra: *(the) UN*.
- Ús de l'article indeterminat *a* per a fer referència a desconeguts.
- Reforç de l'ús de l'article determinat i indeterminat i la seua omisió.

Adjectiu

- Reforç i ampliació dels adjectius compostos, dels adjectius amb sufixos *-ish* i *-y* en contextos informals i de l'ús atributiu i predicatiu de certs adjectius.
- Canvi de significat de l'adjectiu en posició atributiva o predicativa.
- Consolidació de l'ordre de múltiples adjectius en posició atributiva d'opinió i qualitat.
- Reforç i ampliació de la modificació de l'adjectiu amb intensificadors i afeblidors graduables o no graduables.
- *Collocations* comunes d'adjectius modificats per adverbis.
- Reforç i ampliació del superlatiu absolut: *Everyone in this village has been most kind*.
- Reforç i ampliació de comparatius per a indicar increment gradual o paral·lel.
- Expressions idiomàtiques: *safe and sound*.
- Expressions idiomàtiques i comparació mitjançant l'ús d'adjectius: *as pretty as a picture*.
- Construccions absolutes: ús d'adjectius en oracions el·líptiques abans o després d'un substantiu/pronom: *Warm, funny and generous, she was well-liked by all her students*.
- Ús de superlatiu + substantiu + postmodificador (ever, possible): *his best show ever*.

Verb

- Formes d'expressió del present: *will* i *won't* seguits d'infinitiu per a descriure el comportament típic d'una persona.
- Formes d'expressió del passat: present simple amb verbs de comunicació i per a narrar en situacions d'informalitat.
- Ús de *would* per a costums en el passat i comportaments típics negatius.
- Contrast entre *would* i *used to* (verbs d'acció i estat).
- Expressió del passat en el futur amb *will* + infinitiu perfet.
- Expressió de futur: repàs i ampliació del futur continu i futur perfet, per a preguntar per plans i accions futures o per a deduir.
- Altres formes d'expressió del futur amb certs verbs o expressions (*be about to, be due to, be bound to*).

- Reforç de la veu passiva: subjecte + verb passiu + infinitiu / infinitiu perfet / infinitiu continu / infinitiu passiu (*passive reporting*). Ampliació de la veu passiva: ús impersonal amb *it* + forma passiva + *that* + verb.
- Repàs de *get* i *have* amb sentit causatiu i no causatiu.
- Mode subjuntiu:
 - Consolidació de l'ús del subjuntiu de passat amb valor hipotètic en condicions, desitjos, preferències i en l'expressió del penediment: *if, I'd rather, I wish, if only, suppose*.
 - Contrast d'estils: *I wish he were/was not married*.
 - Subjuntiu de present després de verbs, adjectius i noms que indiquen necessitat, pla o intenció en el futur.
 - Reconeixement del subjuntiu en expressions formulaiques.
- Manera imperativa: ús enfàtic de l'imperatiu amb inclusió del subjecte.
- Modalitat:
 - Reforç i consolidació de l'ús dels modals i de les expressions que els substitueixen en alguns temps verbals.
 - Significats i contrastos en el seu ús.
 - Modals seguits per diferents tipus d'infinitius (de perfet, continus, passius).
 - Ús d'estructures amb *(un)likely, be bound to* en oracions amb subjecte personal (*She's bound to get the promotion*).
 - Altres modals: *dare* i *need* com a verbs lèxics i com a verbs modals.
- Formes impersonals:
 - Infinitiu: infinitiu en la veu passiva, infinitiu amb adverbi intercalat (*split infinitive*), infinitius posposats com a subjecte de l'oració, ús dels verbs *let, make, see, hear, feel, watch, notice* i *help* en sentit passiu amb *to*.
 - Gerundi: ús del gerundi amb l'article i uns altres determinants, complementació del gerundi amb possessius i amb el genitiu 's / s', contrast amb el pronom objecte seguit de gerundi. Verbs seguits de gerundi: repàs d'algunes estructures i el seu ús en sentit passiu després de *need, require* i *want*.
 - Participi: ús del participi en oracions passives, ús del participi perfet en oracions subordinades adverbials, oracions adverbials de participi.

Adverbi

- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració: inicial, central i final. Variació en la posició per a expressar èmfasi.
- Coexistència i posició en l'oració d'adverbis i complements circumstancials de freqüència, manera, lloc i temps, tenint en compte la seua extensió, així com la relació de significat entre oracions.

- Adverbis i locucions adverbials negatius al principi d'oració. Inversió de l'ordre subjecte-verb (*hardly, rarely, seldom, scarcely, barely, under no circumstances*).
- Intensificació de superlatius.
- Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut.
- Adverbis que intensifiquen adjectius o adverbis per a expressar la subjectivitat, sentiments i intencions del parlant.

Preposició

- Altres preposicions i locucions prepositives (*per, unlike, versus, out of, despite, owing to, because of, via, whereby*).
- Locucions prepositives amb *which* i *when* en oracions de relatiu explicatives (*in which case, at which point, as a result of which*). Ordre de les preposicions en oracions passives.
- Preposicions posposades amb verbs (*abide by, account for, comply with, refrain from, blame on, boast about, glance at*), adjectius (*hooked on, keen on, fond of, excited about*) i substantius (*dependence on, trust in, ban on, threat to*).
- Locucions prepositives (*with regard to, with a view to, by chance, for the time being, at the end / in the end, on behalf of, off the record, on a ...-ly basis*).

DISCURS

Adequació

- Marcadors en funció del text i registre. Repàs i ampliació dels diferents marcadors d'iniciació: formalismes, domini en l'ús de fórmules de salutació i comiat en cartes i textos formals, així com ús de marcadors d'introducció a un tema.
- Ampliació de diferents tipus de text (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasis en la producció de textos apropiats amb especial atenció a la importància d'utilitzar els exponents més adequats a l'interlocutor, la situació, el grau de formalitat i el propòsit de la comunicació.
- **Coherència i cohesió**
- Repàs i ampliació de diferents tipus de marcadors d'estructuració: repàs d'ordenadors d'obertura, de continuació i de tancament tractats en nivells anteriors.
- Ordre marcat davant de l'ordre normal o no marcat dels elements de l'oració: ordre dels elements del grup nominal i de verbs amb dos objectes.
- Èmfasi o realç de la informació compartida i de la informació nova amb recursos gramaticals i lèxics.
- Ús de la inversió i ordre marcat en la subordinació, oracions cleft / pseudo-cleft i oracions introduïdes per *with/without*.

- Ampliació i consolidació de l'ús de procediments gramaticals de correferència: ús de demostratius, possessius, quantificadors, indefinits, pronoms personals, adverbis, expressions adverbials i altres expressions amb valor anafòric o catafòric (*aforementioned, aforesaid, listed below, in such circumstances, the former, the latter, few / all / many such + nom*).
- Ús de marcadors del discurs per a prendre, mantindre o cedir el torn de paraula.
- Ús de procediments lèxics tals com sinònims, hiperònims i hipònims per mitjà d'un dels termes continguts en la definició.
- Ús de proformes lèxiques (*the thing is, the question is...*).
- Ús de les diferents formes d'el·lipsi.
- Marcadors en funció del text i del registre. Iniciació: formalismes, expressions formulaiques, consolidació de fórmules de salutació i comiat en cartes; introducció del tema o d'un altre nou.
- Estructuració: ordenadors d'obertura i de tancament i introductors de comentaris; digressió o reformulació, explicatius o rectificatius; distanciament i recapitulació.
- Consecució del domini dels temps verbals segons el context. Progressió en el temps, superposició d'esdeveniments, salt temporal i desplaçaments dels temps verbals.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal adequada a les relacions discursives i d'estils directe i indirecte.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Ampliació de *collocations*: *thick accent*.
- Binomis: *peace and quiet*.
- Noms d'animals segons el gènere.
- Consolidació de diferents tipus de partitius: animals (*a pack of wolves*) i objectes (*a lump of coal*).
- Substantius onomatopèics referits a animals (*purr*), objectes (*click*), colps (*bang*) i maneres de parlar (*whisper*).
- Domini d'una varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en les diferents situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a la llengua escrita. Vocabulari ampli i variat de les situacions i temes treballats: variants (formal/informal), estàndard i registres familiars o professionals.
- Consolidació dels sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades.
- Col·locacions d'ús freqüent (*have one's say, bear something in mind, meet a deadline, sheer luck*) i ampliació de col·locacions amb certs verbs (*give, go, have, make, play, take*).

- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques i phrasal verbs (*I have a bone to pick with you, but I don't feel like talking to you right now*).
- Repàs i ampliació de proverbis (*One rotten apple spoils the barrel*).
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades (*to my mind, to the best of my knowledge, in a nutshell*).
- Verbs amb una o dues partícules (*put something down to*) i expressions idiomàtiques amb aquest tipus de verbs (*put something down to sour grapes*).

Significat

- Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context: *walk (stroll, saunter, wander)*.
- Camps semàntics (*extravagant/generous, frugal/mean*).
- Hiperònims/hipònims de vocabulari d'ús comú (*social issues: isolation, loneliness, homelessness, gender inequality*).
- Paraules antònimes usals (*strong-willed/weak-willed, strict/lenient*).
- Paraules pròximes que poden suposar dificultat (*comprehensive/comprehension*).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules.
- Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Reconeixement del llenguatge figurat (*as pleased as punch*), de certs eufemismes o expressions de cortesia (*to be in between jobs*).
- Reconeixement d'expressions aliteratives (*chit-chat, tell-tale*) i de binomials (*first and foremost*).
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*extravagant, sympathetic*).

Formació i derivació de paraules

- Abreviació mitjançant escurçament (*clipping*) i mitjançant l'ús d'acrònims.
- Consolidació i reforç de la formació de paraules mitjançant la combinació de paraules (*blending*).
- Ampliació i domini de noms compostos.
- Ús d'interjeccions (*Nonsense!, Blast!*).
- Consolidació de sigles d'ús comú i acrònims tractats en nivells anteriors en contextos específics:
- militars, mèdics, de negocis (POW, CPR, CEO).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació de la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics.

- Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat en els fonemes vocàlics; fonemes consonàntics a principi i final de paraula.
- Consolidació de diftongs: diferència entre diphthongal glides : /eI/, /aI/, /SI/, /eo/, /au/ i *centring diphthongs* (/Ie/, /se/, /oe/). Combinació de *diphthongal glides* + /e/:/eIe/, /aIe/, /SIe/, /eoe/, /aue/.
- Relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial. *Glottal stop* (*butter, better, getting*).
- Assimilació consonàntica.
- /w/ i /j/ intervocàlica en discurs ràpid.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que presenten major dificultat en la pronunciació: *consonant clusters*; r final de paraula; so /e/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari.
- Consolidació de l'entonació. Reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació: ascendents, descendents i mixtos. Entonació expressiva. Entonació per a les funcions comunicatives treballades en els diferents tipus d'oracions.
- Entonació descendent per a mostrar acord total (*definite agreement*) i ascendent per a expressar acord parcial (*hesitant agreement*). Entonació ascendent per a donar consell de manera no impositiva i ús de les formes febles dels modals *must* / mest/ o /mes/ i de *should* / ʃed/.
- Síl·labes accentuades i no accentuades. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics: *intrusive r*.
- Consolidació de paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió: (*rise/raise, breathe/breath*). Homòfons (*bear/bare, sweet/suite*). Homògrafs *tear/tear* > /ete//tue/; *wind/wind* > /wind//waind/.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres (vegeu nivells anteriors): diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa amb diferents agrupacions de lletres.
- Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Consolidació de l'ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes.
- Usos discursius dels diferents tipus de lletra (normal, cursiva, negreta, subratllat).
- Expressió de xifres i números: casos d'escriptura de les quantitats en xifres i en lletra.
- Insistència en la puntuació: presència i absència de punt en titulars i títols, quantitats, dates, etc.; coma en aclariments i incisos que no constitueixen la idea principal de la frase, en

oracions de relatiu explicatives i després d'oració subordinada al començament de frase; absència de coma entre oracions coordinades excepte quan hi ha canvi de subjecte; ús de coma en enumeracions i seqüències d'esdeveniments, etc.; punt i coma per a separar dues frases estretament relacionades quant a significat; dos punts per a començar una enumeració o per a aclariments.

- Signes de puntuació menys freqüents: punts suspensius, cometes, parèntesis, claudàtors, dos punts, apòstrof, guió, ratlla.
- Signes d'Internet (@) i telèfons (#).

5. AVALUACIÓ: CRITERIS, INSTRUMENTS, TIPUS D'AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ, ACTIVITATS DE REFORÇ I AMPLIACIÓ, AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENENTATGE

5.1. Introducció

Per a l'avaluació s'han tingut en compte **L'ORDRE 87/2013**, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana. [2013/9190] i el currículum establert al decret 242/2019 de 25 d'octubre.

En el CAPÍTOL V de l'ordre 87/2013, de 20 de setembre es fa referència a:

L'Avaluació i certificació

Article 13. Avaluació

Pel que fa a l'avaluació, caldrà ajustar-se al que disposa la normativa vigent que regula l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que s'impartixen en les escoles oficials d'idiomes. A més, les actes de qualificació seran firmades pels professors del departament didàctic corresponent, fent constar davall de la firma el nom i cognoms complets. Així mateix, el docent responsable de cada grup haurà d'arreglar, en almenys tres dates distintes distribuïdes periòdicament al llarg del curs acadèmic (una de les quals podrà ser l'avaluació final), les dades d'evolució i seguiment de l'alumnat corresponents a cada una de les destreses. En este sentit, cada departament establirà en la seua programació didàctica la freqüència i instruments utilitzats per a la recollida de dades de l'alumnat, i al principi de curs haurà d'informar del procés a l'alumnat interessat. La recollida de la informació no implica, en cap cas,

la suspensió de l'horari docent. Al finalitzar l'últim curs dels diferents nivells en què resulta necessària la superació de la prova de certificació, l'alumnat podrà realitzar la mencionada prova.

No obstant això, aquesta ordre va ser modificada amb la **CIRCULAR 7/2019 DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA Y GESTIÓN DEL MULTILINGÜISMO RELATIVA A LA EVALUACIÓN DEL ALUMNADO OFICIAL EN LAS ESCUELAS OFICIALES DE IDIOMAS DE LA COMUNITAT VALENCIANA**, on s'unifiquen els criteris relatius a l'avaluació de l'alumnat oficial en els curss curriculars, la promoció sense certificació del nivell B1 y la certificació del nivell A2, segons el Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el *currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2*, de les ensenyances d'idiomes de règim especial regulades per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre les Ensenyances d'idiomes de règim especial regulades en diversos plans d'estudis i les d'aquest reial decret, i amb l'entrada en vigor del Decret 242/2019, de 25 d'octubre, de estableiment de les ensenyances i del *currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana*.

En aquesta circular, al punt 1. *Evaluación final del alumnado oficial en los cursos curriculares no conducentes a la Prueba Unificada de Certificación (PUC)* diu clarament: *1.1. La evaluación final de la convocatoria ordinaria será el resultado de la evaluación continua, lo que supone una recogida organizada y sistemática de información de la evolución del alumno o la alumna a lo largo del curso, **con un mínimo de dos recogidas anuales de notas en cada actividad de lengua***. La Comisión de Coordinación Pedagógica podrá establecer una cantidad superior de calificaciones numéricas que el profesorado debe obtener del alumnado para poder evaluarlo.

Així donç, s'acorda el mínim de recollides de notes en **dues**, quedant al criteri del professor el arreplegar tantes com considere necessaries.

Respecte a la prova de certificació, el referent normatiu és el determinat pel **Reial decret 1/2019, d'11 de gener**, de la Conselleria d'Educació, per la qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficials dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments

d'idiomes en règim especial. D'altra banda, abans de la publicació dels resultats provisionals, el departament didàctic corresponent es reunirà en sessió d'avaluació per a estudiar i analitzar el desenrotllament de la prova de certificació i adoptar la decisió sobre la seua qualificació, a la llum dels resultats obtinguts i seguint les directrius de la comissió coordinadora, en exercici de les funcions estipulades en la normativa vigent.

Finalment, la conselleria competent en matèria d'educació podrà convocar proves extraordinàries de certificació per a cada idioma i nivell, tenint en compte el que disposa la present normativa. En este cas, la convocatòria de les proves serà inclosa en la resolució de convocatòries de proves de certificació per a cada curs acadèmic, emesa per la direcció general amb competències en matèria d'ensenyances de règim especial.

Article 16. Certificació

En relació amb els certificats, caldrà ajustar-se al que disposa la normativa que regula la prova de certificació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana. Així mateix, tots els aspectes acadèmics que consten en l'expedient acadèmic de l'alumnat, com a conseqüència d'un procés d'avaluació, podrà ser objecte d'emissió del corresponent certificat, a petició de la persona interessada, que acreditarà així oficialment el nivell de competència en l'ús de les llengües.

5.2. Proves de nivell

Segons la disposició final del *Decret 108/2011, de 2 de setembre de la Conselleria d'Educació (DOCV 06.09.2011)*, "l'alumnat de les EOIs podrà accedir a qualsevol curs dels nivells A2, B1, B2, C1 i C2 mitjançant la superació d'una Prova de Nivell amb la qual deurà acreditar haver assolit les competències lingüístiques del curs immediatament anterior".

Aquesta prova es podria realitzar al llarg del mes de setembre i amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic sempre que hi hagen places vacants. Aquesta prova consta de dues parts: expressió oral i ús de la llengua.

Així mateix, segons la *Resolució de 8 de juny de 2020 de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableix el calendari i el procés d'admissió i matrícula per al curs acadèmic 2020-2021 en les escoles oficials*

d'idiomes de la Comunitat Valenciana, es podrà realitzar una prova al juny de 2020, prèvia a la matrícula del curs 2020-2021.

La superació d'aquesta prova **no garanteix la plaça** al centre, només estableix un nivell en el qual l'alumne podrà matricular-se si hi ha vacants en el present curs.

Enguany s'ha realitzat una altra prova de nivell, a banda de la de setembre, quan el curso ja hi havia començat, perquè hi havia disparitat als nivells, per la qual cosa i mitjançant aquesta excepcional prova de nivell, els alumnes en van poder canviar de nivell una vegada començat el curs.

5.3. Avaluació: alumnat oficial

A l'inici de cada curs, el professorat podrà realitzar una avaluació inicial a l'alumnat que permetrà al professorat obtenir informació rellevant sobre l'alumne o alumna i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que facilitin el seu progrés i, alhora, servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les seues necessitats d'aprenentatge.

Per avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu **-avaluació de progrés o contínua-**, integrada en el procés d'ensenyament- aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real. Finalment, es durà a terme una **avaluació final**, d'aprofitament o sumativa, la finalitat serà comprovar si els alumnes han assolit els objectius i competències del curs corresponent. En els cursos dels diferents nivells en què no resulte necessària la superació de la prova de certificació, l'alumnat disposarà de dos convocatòries anuals per a promocionar al curs següent dins del mateix nivell: la primera, se celebrarà una vegada cursades les corresponents 120 hores de duració de què consta cada curs, la segona, a finals del mes de Juny o al mes de Setembre, amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic, segons decidisca el departament. L'alumnat haurà de superar únicament en la segona convocatòria, aquelles destreses no superades en la primera convocatòria.

Per superar cada activitat de llengua, l'alumne ha d'obtenir, com a mínim, un 50 %. En concloure qualsevol curs dels diferents nivells en què no resulte necessària la superació de la prova de certificació (1A2, 1B1, 1B2, i 1C1), tots els i les alumnes del mateix curs i idioma realitzaran la prova final global elaborada pel nostre departament,

que avaluarà el grau d'assoliment dels objectius del curs, a fi de poder promocionar al següent curs. El nostre departament procurarà que aquestes proves s'assemblen a les proves de certificació, per així entrenar l'alumne en aquest tipus de proves. En finalitzar l'últim curs dels diferents nivells en què resulta necessària la superació de la prova de certificació (2A2, 2B1, 2B2, i 2C1), l'alumnat podrà realitzar la prova de certificació.

Es considera l'avaluació com l'acció que mesura el grau de consecució d'uns objectius establits que porte a la presa de decisions corresponents orientades a millorar l'aprenentatge o a otorgar una qualificació. Durant tot el curs, l'avaluació serà **continua**, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts inclosos en les diferents unitats didàctiques de què està composta la programació. Aquesta avaluació **de progrés i de caràcter formatiu** formarà part del procés d'ensenyament-aprenentatge i implicarà la recollida sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o els treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i la motivació), les quals es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenvolupament de la competència comunicativa, aquesta avaluació pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, el desplegament d'estratègies i – fins i tot - la preparació i participació activa en classe. Les formes de realitzar aquesta avaluació estaran en estreta relació amb les mateixes activitats d'aprenentatge: pràctiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; busca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; gravacions dels alumnes; diferents tipus de controls o proves puntuals, etc.

El pla d'estudis considera que s'ha d'avaluar el progrés en les activitats de llengua de comprensió oral, comprensió escrita, producció i coproducció de textos orals i escrits, i mediació oral i escrita. Aleshores, s'ha eliminat de les proves de certificació el *Use of English*, perquè es considera que el *Use of English* ja apareix en la producció i coproducció oral i escrita dels alumnes. No obstant això, qualsevol professor del nostre departament decidirà si vol incloure al llarg del curs - o en les proves que es fan - el *Use of English* per tal d'assentar els coneixements, tot i que aquest apartat no apareixerà a les proves de Certificació.

Per avaluar, el professorat pot tindre en compte qualsevol tipus d'exercici o prova realitzada al llarg del curs, bé siga exercicis de *Use of English*, de mediació, proves orals, presentations orals, lectures, etc.

El pla d'estudis considera també que cal fer **l'autoavaluació** dels alumnes per tal de desenvolupar en els nostres alumnes la responsabilitat del seu procés d'aprenentatge i la capacitat "d'aprendre a aprendre". Els criteris d'autoavaluació s'ajustaran també als objectius de les unitats didàctiques, als quals s'afegiran els objectius personals de l'alumne. Així, l'objectiu de formació d'aquesta manera d'avaluar radica en el fet que els alumnes han de conèixer clarament què s'avalua (objectius d'aprenentatge i el seu grau de consecució previst en cada unitat, període o nivell), com s'avalua, quins són els criteris d'avaluació i com funcionen en la pràctica. Mitjans possibles d'autoavaluació són: diaris de classe; exercicis amb codi per a aspectes formals; quaderns de superació d'errors; portfolio; guies de valoració de les pròpies produccions o d'altres companys, la realització de tasques i activitats en plataformes virtuals (Moodle, Aules, etc), entre d'altres.

Dels resultats de les dos modalitats d'avaluació - **de progrés i autoavaluació** - s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i els recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyança.

Hi ha una **avaluació final**, d'aprofitament o sumativa, la finalitat de la qual serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i les competències del curs corresponent i poden, per tant, promocionar al curs següent. Per a aquells alumnes que hagen gaudit de l'assistència a classe, es valoraran les notes recollides al llarg del curs i s'eximiran aquells que hagen superat totes les destreses. Per una altra banda, els alumnes que no hagen assistit de manera regular a classe o hagen suspés alguna destresa, hauran de fer totes les parts de l'examen final a maig en els nivells corresponents a 1A2, 1B1, 1B2, i 1C1. Les cinc activitats de llengua s'hauran de superar amb un 5 i per obtenir la qualitat d'APTE/A, la mitjana de les cinc activitats haurà de ser igual o superior a 60%.

5. 3.1. Avaluació final de 1A2, 1B1, 1B2, i 1C1:

Els alumnes faran una prova final global, que avaluarà la consecució dels objectius del curs. Aquesta prova tindrà lloc a finals de maig. Recordem que en cada activitat de llengua s'ha de obtenir una nota mínima de 5 perquè es faça la mitjana. Per obtenir la qualitat d'APTE/A, la mitjana de les cinc activitats ha de ser igual o superior a 60%.

Els alumnes d'aquests cursos disposaran de dos convocatòries: maig i juny/setembre. La primera es realitzarà una vegada cursades les corresponents 120 hores de duració de què consta cada curs; la segona, al mes de juny, o a setembre, amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic. L'alumnat haurà de superar, únicament en la segona convocatòria, aquelles activitats de llengua que no hagen estat superades en la primera convocatòria. L'Escola establirà el calendari de realització d'aquestes proves. Les qualificacions finals, així com per destreses, s'expressaran en els termes següents: "APTE" o "NO APTE".

5. 3.2. Avaluació final del 2A2, 2B1, 2B2, i 2C1:

En finalitzar l'últim curs d'aquests diferents nivells, excepte 2A2, l'alumnat podrà realitzar la prova de certificació, la qual tindrà lloc durant el mes de maig/ juny. Aquesta prova – la qual serà la mateixa tant per l'alumnat oficial com per l'alumnat lliure - vindrà preparada des de Conselleria. Aquesta prova constarà de cinc parts: **comprensió oral, comprensió escrita, producció i coproducció de textos orals i escrits, i mediació escrita i oral.**

Les cinc activitats de llengua s'hauran de superar amb un 5. Les qualificacions finals, així com per activitats de llengua, s'expressaran en els termes següents: "APTE" o "NO APTE". Per obtenir la qualitat d'APTE/A, la mitjana de les cinc activitats ha de ser igual o superior a 65%.

Com a novetat, i segons les especificacions de la RESOLUCIÓ de 19 de juliol de 2019, d'Ordenació Acadèmica, i en el Decret 242/2019 de 25 de novembre de 2019, la promoció a 1B1 es podrà realitzar sense la necessitat de realitzar la prova de certificació del nivell bàsic A2, i es podrà realitzar mitjançant el sistema d'avaluació continua i final similar al sistema d'avaluació dels primers cursos de cada nivell. També és el cas de l'alumnat que vol promocionar a 1B2, el qual pot fer-ho sense la necessitat

de presentar-se a la prova unificada de certificat. No obstant això, la superació total del curs no garanteix l'obtenció del certificat corresponent del nivell B1.

Les proves de certificació tindran lloc sempre després del 28 de maig de 2021.

5.4. Avaluació: alumnat lliure.

Els alumnes lliures es podran presentar a les proves de certificació del Nivell Intermedi B1, Nivell Intermedi B2, i Nivell Avançat C1. Aquestes proves tindran lloc el mes de maig/juny i vindran preparades des de Conselleria. Aquestes proves constaran de cinc parts: **comprensió oral, comprensió escrita, producció i coproducció de textos orals i escrits, i mediació escrita i oral.**

Per a preparar aquestes proves s'han de prendre com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per a cada nivell en els currículums dels idiomes respectius. Les qualificacions finals, així com per activitats de llengua, s'expressaran en els termes següents: "APTE" o "NO APTE". Per a tindre la qualificació d'APTE els alumnes han d'obtindre un mínim d'un 65%.

5.5. Activitats de reforç i ampliació

A mesura que avança el procés de l'aprenentatge, el professor podrà proporcionar material complementari per a reforçar les destreses en funció de les necessitats que presenten els alumnes. Sempre que observem que l'alumne necessita reforç en alguna de les activitats de llengua els proporcionarem **activitats de reforç** per tal que assolisquen els objectius. D'altra banda **ampliarem continguts** mitjançant exercicis extra, ja siga online o offline quan el professor ho considere oportú.

Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

L'**autoavaluació**, és a dir, les valoracions d'un alumne respecte a les competències comunicatives pròpies, i especialment les competències lingüístiques, és fonamental en el procés de l'ensenyament-aprenentatge. L'alumne de l'Escola Oficial d'Idiomes és un adult capaç de realitzar valoracions qualitatives respecte al seu propi nivell de competència lingüística la qual cosa augmenta la capacitat de l'alumne de ser responsable del seu propi aprenentatge. D'altra banda, el professor també realitzarà un procés d'avaluació de la seua activitat docent a partir dels resultats acadèmics dels

alumnes i de les enquestes d'avaluació dels alumnes elaborades i organitzades pel l'equip directiu del centre.

6. FORMACIÓ DEL PROFESSORAT

El claustre del Departament d'Anglès és conscient de la necessitat de rebre formació per a la millorar de la pràctica professional, i per adaptar-se als perfils de l'alumnat tan variats i cada vegada més tecnològic. Així mateix, la majoria dels i les membres del Departament participarem activament al llarg d'aquest curs en el programa anual de formació (PAF) que ofereix el nostre centre i que, excepcionalment, tindrà lloc de manera online per videoconferència al no tindre un espai físic on es puguem complir les mesures de seguretat pel que fa a la distància social. Les activitats formatives programades són les següents:

- Seminari: “How to teach Writing for PUC B2-C2”,
- Projecte de formació de centre (PFC) al voltant de nous enfocaments didàctics per a treballar destreses orals en nivells C1 i C2.
- Grup de treball: “Anàlisi de materials estandarditzats de pràctica i avaluació de les competències” en col·laboració amb altres EOI.

7. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Tot i que l'atenció a la diversitat no estiga inclosa en les instruccions de funcionament de les EOIs (*RESOLUCIÓ de 31 de juliol de 2020: organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2020-2021*), a l'EOI València-Benicalap considerem que és important reflectir una realitat que ja comença a aparèixer amb més freqüència a centres com el nostre. Per eixe motiu, farem una distinció en aquest apartat:

a) Alumnat amb alguna diversitat funcional.

Per a aquest curs acadèmic, tractarem d'adaptar els materials i les activitats que es realitzaran a l'aula per tal que responguen a les necessitats reals d'aprenentatge d'aquest part de l'alumnat.

b) *Alumant amb altes capacitats (strong learners) i d'altres amb necessitats de recolzament (weak learners).*

Tampoc es pot obviar el fet que a les nostres aules també hi ha alumnes amb altes capacitats per aprendre i d'altres amb dificultats per assolir els objectius i continguts necessaris per a l'aprenentatge de llengües. Així doncs, es tractarà de crear un entorn cooperatiu i col·laboratiu i inclusiu per tal de potenciar-ne l'aprenentatge i evitar, així, l'estigmatització i posterior abandonament d'alguns d'aquests alumnes.

ANNEXOS

I. ACTIVITATS EXTRAESCOLARS I CULTURALS

L'aprenentatge d'una llengua està fortament vinculat amb el bagatge cultural dels països i parlants que la fan servir. Per això, a l'EOI València-Benicalap animem l'alumnat a prendre'n consciència i a participar activament en les diferents activitats culturals relacionades amb les cultures en llengua anglesa que, habitualment, se celebren fora de l'horari de classes.

Per tal de mencionar-ne algunes, aquestes activitats poden referir-se a:

- Activitats relacionades amb la cultura anglosaxona: assistir a exposicions o projeccions on la llengua vehicular siga la llengua que estudien, com ara el concurs de Modismes Il·lustrats que tindrà lloc al llarg de l'última setmana de març;
- Activitats de caràcter més lúdic, com ara concurs de fotografies, de cuina, de cultura general o de relats breus, com per exemple el concurs gastronòmic de Nadal (19 de desembre) i el

book-crossing per celebrar la Setmana del Llibre, o la participació d'alguns membres del claustre en la manifestació del Dia de la dona treballadora del 8 de març.

- Viatges culturals a països de parla anglesa: viatge a Nova York, del 14 al 22 de març de 2020.

**TAST GASTRONÒMIC • CONCURS I PREMIS
& BON AMBIENT**

DIJOURS 19/12/19 | 4.30 pm - 7.30 pm

pregunta per les bases del concurs al professorat

I I . LLIBRES DE TEXTS PER AL CURS 2019/2020 I ALTRES RECURSOS DIDÀCTICS

Per tal de garantir un aprenentatge de qualitat i efectiu, l'equip docent del Departament d'Anglès analitza, avalua i determina amb rigor aquells materials que farà servir al llarg del curs, així com l'elaboració d'un banc de recursos que l'alumnat pot fer servir -molts dels quals es poden fer servir en línia i de forma gratuïta-.

Per al curs 2019/2020, els mètodes que s'utilitzaran es detallen a continuació:

NIVELL	MÈTODE
1A2	<i>English File A1</i> . 4th ed. Oxford University Press
2A2	<i>English File A1/2</i> . 4th ed. Oxford University Press
1B1	<i>English File A2/B1</i> . 4th ed. Oxford University Press
2B1	<i>English File B1</i> . 4th ed. Oxford University Press <i>Face2Face Intermediate</i> . 2nd ed. Cambridge University Press
1B2	<i>English File Upper-Intermediates</i> . 3rd ed. Oxford University Press <i>Pioneer B1+</i> . MM Publications <i>Voyage B1+</i> . 2nd ed. Oxford University Press
2B2	<i>Pioneer B2</i> . MM Publications <i>Outcomes Upper-Intermediate</i> . 2nd ed. National Geographic Learning

1C1	<i>Outcomes Advanced</i> . 2nd ed. National Geographic Learning <i>Empower C1</i> . 2nd ed. Cambridge University Press <i>Pioneer C1/C1+</i> . MM Publications
2C1	<i>Objective Advanced</i> . 4Th ed. Cambridge University Press

Altres recursos didàctiques que posem a l'abast de l'alumnat perquè l'aprenentatge millore i prenguen consciència de la seua autonomia com a agents del seu ensenyament són:

BÀSIC A2

Diccionaris: qualsevol de tamany intermedi. Concise editions by *Cambridge University Press, Collins, Longman, Oxford University Press y Richmond.*

Gramàtiques:

English Grammar with Exercises (Escuelas Oficiales de Idiomas). Longman

English Grammar in Steps. Richmond.

English Grammar in Use. Intermediate. C.U.P.

English Grammar Practice. Longman.

How English Works. O.U.P.

Longman English Grammar. Longman.

Oxford Practice Grammar Intermediate. O.U.P.

Grammar Practice for Intermediate Students. Longman.

Basic English Grammar (Spanish version) Heinemann

Basic English Usage. O.U.P.

Essential Grammar in Use (Spanish version) C.U.P.

Grammar Practice for Elementary Students. Longman.

Grammar Spectrum 2. O.U.P.

How English Works. O.U.P.

Step By Step Pre-intermediate. Longman

Comprensió oral i pronúncia:

English Pronunciation in Use. Elementary. C.U.P.

Listen Carefully. Longman

Listening in Action. Longman

New Headway Pronunciation Course. Pre-Intermediate. O.U.P.

Expresió i interacció escrites:

Basic Writing Skills in English. Student's Book. Heinemann

Outlines. Longman

Writing Matters. C.U.P.

Vocabulari:

English Vocabulary in Use Pre-Intermediate and Intermediate. C.U.P.

INTERMEDI B1

Diccionaris: qualsevol tamany, ja siga bilingüe o monolingüe. Per a aquests nivells, ja és recomanable usar versions monolingües. La majoria poden consultar-se de forma fàcil i gratuïta en línia.

Cambridge International Dictionary of English. C.U.P.

Collins Co build English Language Dictionary. Collins

Longman's Dictionary of Contemporary English. Longman

Oxford Advanced Learner's English Dictionary of Current English. O.U.P.

Macmillan English Dictionary for Advanced Learners

Gramàtiques:

English Grammar in Use. Intermediate. C.U.P.

English Grammar in Use. Upper-Intermediate. C.U.P.

How English Works. O.U.P.

Longman English Grammar Practice. Longman

The Heinemann English Grammar. Heinemann

Pronunciació:

English Aloud 1 and 2. Heinemann

English Pronunciation in Use. C.U.P.

New Headway Pronunciation Course. Intermediate. O.U.P.

Comprensió oral:

Cambridge Skills for Fluency: Listening 2 or 3. C.U.P.

Developing Tactics for Listening (American English) O.U.P.

Everyday Listening and Speaking. Intermediate. O.U.P.

Soundings. Longman

Study Listening. C.U.P.

Task English. C.U.P.

Test your Listening. Longman

Expresió i interacció escrita:

Perspectives. Longman

Practise Writing. Longman

Write it. C.U.P.

Writing Skills. C.U.P.

Vocabulari:

English Vocabulary in Use Pre Intermediate and Intermediate. C.U.P.

Intermediate Vocabulary. Nelson

INTERMEDI B2

Diccionaris: La majoria poden consultar-se de forma fàcil i gratuïta en línia.

i) Bilingües:

Diccionario Collins

Diccionario Moderno Larousse

Diccionario Oxford

ii) Monolingües:

Cambridge Advanced Learner's Dictionary. Cambridge University Press

Cambridge International Dictionary of English. C.U.P.

Collins Cobuild English Language Dictionary. Collins

Longman's Dictionary of Contemporary English. Longman

Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. O.U.P.

iii) Temàtics:

***Oxford Dictionary of Collocations*. O.U.P.**

Cambridge Word Selector. C.U.P.

Language Activator. Longman

Oxford Superlex Spanish/English. O.U.P.

Gramàtiques:

***Grammar for FCE (with answers)*. Hashemi and Thomas. C.U.P.**

Advanced Language Practice. M. Vince. Heinemann

Advanced Grammar in Use. M. Hewings. C.U.P.

Collins Cobuild English Grammar. Collins

Longman Advanced Learners' Grammar. M. Foley and D. Hall. Longman

Practical English Usage. M. Swan. O.U.P.

Comprensió oral i pronúncia:

English Pronunciation in Use by M. Hancock. C.U.P.

New Headway Pronunciation Course. Upper-Intermediate. O.U.P.

New Headway Pronunciation Course. Advanced. O.U.P.

Test Your Listening. T. Aspinall. Penguin

Test your Pronunciation. M. Vaughan-Rees. Penguin

Expressió i interacció escrites:

Advanced Writing with English in Use. CAE. C.U.P.

Vocabulari:

English Idioms. J. Seidl y W. McMordie. O.U.P.

English Vocabulary in Use Upper-Intermediate/Advanced. C.U.P.

The Heinemann English Wordbuilder. Heinemann

AVANÇAT C1 i C2

Diccionaris: La majoria poden consultar-se de forma fàcil i gratuïta en línia.

i) Bilingües:

Diccionario Collins

Diccionario Moderno Larousse

Diccionario Oxford

ii) Monolingües:

Cambridge Advanced Learner's Dictionary. Cambridge University Press

Cambridge International Dictionary of English. C.U.P.

Collins Cobuild English Language Dictionary. Collins

Longman's Dictionary of Contemporary English. Longman

Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. O.U.P.

iii) Temàtics:

***Oxford Dictionary of Collocations*. O.U.P.**

Cambridge Word Selector. C.U.P.

Language Activator. Longman

Oxford Superlex Spanish/English. O.U.P.

Gramàtiques:

***Grammar for CAE and Proficiency (with answers)*. Martin Hewings. C.U.P.**

Advanced Language Practice. M. Vince. Heinemann

Advanced Grammar in Use. M. Hewings. C.U.P.

Collins Cobuild English Grammar. Collins

Longman Advanced Learners' Grammar. M. Foley and D. Hall. Longman

Practical English Usage. M. Swan. O.U.P.

Comprensió oral i pronúncia:

English Pronunciation in Use by M. Hancock. C.U.P.

New Headway Pronunciation Course. Upper-Intermediate. O.U.P.

New Headway Pronunciation Course. Advanced. O.U.P.

Test Your Listening. T. Aspinall. Penguin

Test your Pronunciation. M. Vaughan-Rees. Penguin

Expressió i interacció escrites:

Advanced Writing with English in Use. CAE. O.U.P.

Vocabulari:

English Idioms. J. Seidl y W. McMordie. O.U.P.

English Vocabulary in Use Upper-Intermediate/Advanced. C.U.P.

The Heinemann English Wordbuilder. Heinemann

III. MEDIATECA LINGÜÍSTICA: FOMENT DE LA LECTURA

La Resolució d'instruccions d'ordenació acadèmica de 19 de juliol de 2019 especifica les finalitats de la mediateca lingüística, la més important de les quals és la de “donar eines a la ciutadania per a l'adquisició o reforç de llengües a través de formació contínua i al llarg de la vida en un horari flexible i un format diferent al de l'assistència a cursos”. És per això que, com a objectiu principal, les escoles oficials han de disposar “d'un espai físic on ubicar la biblioteca, l'aula d'autoaprenentatge i espai de recursos”.

L'EOI València-Benicalap és una escola emergent i, actualment, no disposa d'espais disponibles perquè hi pugui haver-hi una mediateca que abastisca les condicions esmentades. No obstant això, tant l'equip directiu com el claustre en som conscients de la importància d'aquest espai i treballarem en consonància perquè arribe a ser una realitat al llarg dels cursos vinents.

Així mateix, i tenint en compte una de les funcions primàries de la mediateca, el professorat del Departament d'Anglès té un fort compromís amb l'objectiu de “fomentar la lectura recreativa i afavorir el desenvolupament de l'hàbit lector i el plaer per la lectura”, ja que l'entenem com un hàbit important per seguir reforçant l'aprenentatge de la llengua i la cultura d'estudi. D'aquesta banda, els i les professors de l'EOI València-Benicalap proposem que es duguen a terme diverses lectures per a cada curs amb materials graduats o originals que, posteriorment, seran treballats i avaluats a l'aula a través d'activitats i tasques diferents (controls de lectura, exposicions, pòsters, clubs de lectura...). A més, el claustre del Departament estem sospesant la possibilitat d'adquirir subscripcions a revistes i periòdics anglesos perquè els i les alumnes puguin desenvolupar l'autonomia d'aprenentatge d'anglès fora de les aules.

M^a del Mar Andreu González
Cap del Departament d'Anglès
EOI València-Benicalap
Curs 2020/2021